

DE RAADSHEER

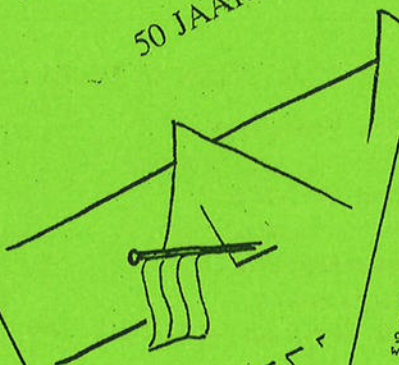
December 1998, jaargang 20, nummer 4

Twintig jaar

DE RAADSHEER

jaargang XVII, extra aflevering, april 1995

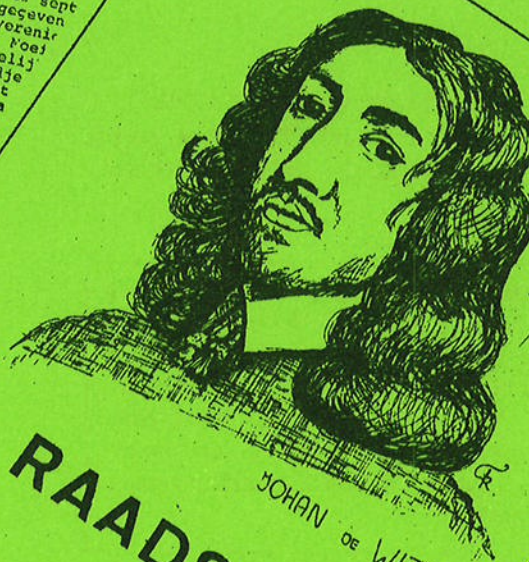
50 JAAR BEVRIJDING

Mededelingen van

Sinds half sept
de ons gegeven
van de verenig
stadium. Moet
goed mogelijk
het "landje
Narens het
met een aa
heggen la
gedaan ve
woord we
Da
jaarver
aan de

Tenslotte: ons v
Liek
Al uw stukjes of 1/

JOHAN DE WITT

DE RAADSHEER

december
1980

DE RAADSHEER

Nov., dec. '78

Van de redactie.

Beste buurtgenoten,

Hier is aan ons eerste wijkkrantje. Na een paar profoersels zijn we nu echt begonnen. Dit krantje staat natuurlijk helemaal in het teken van de oprichting van onze huurtvereniging op 23 jan.a.s.. Daarvoor vindt u verder; nadere informatie.

Wie willen er eigenlijk deze redactie? Laten we ons aan u voorstellen. Wij zijn:

Ans van Tillurg
Lieve van Raven
Ien Sieroniurc
Emily Groenewegen

Joh. de Wittstraat 32
Facelstraat 22a
Joh. de Wittstraat.47
Rijnshurgerweg 153

U ziet het, allemaal vrouwen. Het zou daarom prettig zijn als er ook anderen bijkomen. Natuurlijk hoeft u niet meteen in de redactie te zitten, maar kunt u ook een van onze vaste medewerkers worden. Heeft u nog leuke ideeën voor onderwerpen? Wij denken bijvoorbeeld aan een vaste kinderrubriek. Geon van alleen kunnen we tekenen. U misschien wel? Wie maakt een leuke tekening voor de voorpagina? Bent u tevreden met de naam "de Raadsheer" of weet u nog iets toe- passelijks te verzinnen? Wij zoeken ook nog iemand, liefst met een elektrische schrijfmachine, die af en toe wat kan typen. Wat een vragen hè? Wij zijn Een vaste medewerkster h wat die raadsheeren van We willen hier ook tolk werkgroepen in onze bu "Bebouwing landje van

nieuwd naar uw antwoorden. is van Eijck zal ons vertellen voor lieden zijn geweest. de verschillende ksgroep

DE RAADSHEER

December 1998, jaargang 20, nummer 4
Oplage: 375 exemplaren. Redactieadres: Fagelstraat 16

REDACTIE RAADSHEER

- Rita DeCoursey
Fagelstraat 39, tel. 515 58 86
- Gijsbert van Es
Fagelstraat 38, tel. 517 29 30
- Emily Groenewegen-Gülcher
Rijnsburgerweg 151, tel. 517 47 05
- Maarten Mentzel
Johan de Wittstraat 38, tel. 517 25 70
- Johanniek van der Molen
Fagelstraat 16, tel. 515 71 35
- Janny van Nieuwkoop
Van Oldenbarneveltstraat 28, tel. 517 21 76

Aan deze aflevering van De Raadsheer werkten verder mee: Dieneke Biemans-van Bennekom, Jac Peeters en Mieke Warnink

Eerstvolgende aflevering: Maart 1999.
Kopij graag vóór 1 maart 1999 inleveren bij de leden van de redactie, liefst op diskette.

De Raadsheer is een uitgave van de Vereniging Raadsherenbuurt te Leiden. Het blad verschijnt tenminste vier maal per jaar. De redactie is voor haar beleid achteraf verantwoording schuldig aan het bestuur van de Vereniging. Gesigneerde artikelen komen voor verantwoording van de auteur. Ingezonden stukken kunnen worden ingekort.

BESTUUR VER. RAADSHERENBUURT

- Rob van Berge Henegouwen
Johan de Wittstraat 45, tel. 517 47 13
- Niels Blokker
Van Oldenbarneveltstraat 27, tel. 515 42 47
- Rianne Boonstra
Fagelstraat 16, tel. 515 71 35
- Arjan Hogewoning
Johan de Wittstraat 28, tel. 519 02 50
- Mirjam Jochemsen
Fagelstraat 51, tel. 515 25 92
- Jos Kok (penningmeester)
Van Oldenbarneveltstr. 34, tel. 515 33 01
- Peter Pot (voorzitter)
Johan de Wittstraat 17, tel. 515 43 71
- Karen Verbeek (secretaris)
Van Oldenbarneveltstraat 46, tel. 515 50 95

CONTACTPERSONEN IN DE BUURT

Gevonden Voorwerpen:

Rita DeCoursey (zie redactie)

Contacten met OPA:

Jos Kok (zie bestuur)

Theater-werkgroep:

Tom van Leeuwen

Johan de Wittstraat 34, tel. 515 59 97

Ouderenhulp:

Rob Grootenhuis

Fagelstraat 14, tel 515 47 69

Diefstal/inbraak:

Rob Grootenhuis

Fagelstraat 14, tel 515 47 69

Vereniging Vrienden van de Leidse Hout:

Rob Mante

Johan de Wittstraat 3,, tel. 515 47 70

Buurtarchivaris:

Rob Mante (zie direct hierboven)

Meldingen verhuizingen, geboortes e.d.:

Karen Verbeek (zie bestuur)

DE BUURTKRANT JUBILEERT

Het samenstellen van de buurtkrant is telkens een vreugde. En dit keer was het helemaal feest! – letterlijk en figuurlijk. Een avond lang heeft de redactie gebladerd en gelezen in alle buurtkranten die sinds november/december 1978 zijn verschenen. Het is een vrolijke en leerzame avond geweest.

Bloemlezing

Uit twintig jaar Raadsheer hebben wij een bloemlezing samengesteld van stukken, stukjes, foto's en tekeningen. Samen geven zij een goed beeld van het buurtleven en de buurtkrant tussen 1978 en 1998. Wat wonen wij in een fraaie buurt, met zoveel actieve, creatieve en enthousiaste mensen, zo beseffen wij ons eens te meer. Wat een geweldige initiatieven hebben buurtgenoten in de loop der jaren genomen en wat zijn er veel buurtactiviteiten geweest: huiskamerconcerten, openluchtvoorstellingen, een jeu de boules-toernooi in de Leidse Hout, een expositie in de LAG-garage, sport en spel voor kinderen, hulp voor oudere buurtgenoten. En natuurlijk ook wel: overlast door hondenpoep en gemopper als een activiteit een keer niet goed liep door gebrek aan medewerking en/of belangstelling.

Redactie

De buurtkrant is de afgelopen twintig jaar gemaakt door circa dertig redactieleden, vele tekenaars en vormgevers (m/v) en vele, vele tientallen buurtgenoten die een bijdrage hebben geleverd, in welke vorm dan ook (schrijven, krant bezorgen, etc.). Dank aan allen! In deze Raadsheer hebben we een lijst van alle medewerkers door de jaren heen opgenomen. Enkele (oud-) redactieleden schrijven over hun ervaringen in de afgelopen jaren.

Verlanglijstje

Wie jarig is, mag een verlanglijstje opstellen. De redactie van de jarige buurtkrant heeft dat ook gedaan. Bovenaan ons lijstje prijkt de wens dat u vooral uw bijdragen aan De Raadsheer blijft leveren. Zonder uw verslagen, uw stukjes, uw advertenties, uw familieberichten zou de redactie geen krant kunnen maken.

We hebben ook enkele specifiekere wensen:

1/ Wij zouden heel blij zijn met twee à drie nieuwe redactieleden. In haar huidige samenstelling bestaat de redactie nu vier à vijf jaar. Het is tijd voor nieuwe leden, nieuwe ideeën, nieuw enthousiasme. Belt u ons eens op (telefoonnummers staan voorin de krant)? Wees welkom! Wij hopen dat deze jubileumkrant ook duidelijk maakt hoe leuk het is lid te zijn van de redactie van De Raadsheer.

2/ Wie zou de buurtkrant willen illustreren? Enkele tekeningen hier en daar zouden de krant nóg fraaier kunnen maken.

3/ Zijn er twee à drie kinderen in de buurt (leeftijd circa 8 à 10 jaar) die, eventueel geholpen door een vader of moeder, een kinder-rubriek zouden willen verzorgen: één à twee pagina's met stukjes, puzzeltjes en tekeningen voor de kinderen in de buurt? Wie belt ons?

Wat nog meer in deze aflevering

Natuurlijk zijn er ook de vaste rubrieken, zoals nieuws van het bestuur, de buurtactiviteiten, en ook In, om en boven Leiden van Maarten Mentzel. Achterin staan weer de buurtberichten en het prikbord.

We hopen dat het lezen van deze jubileumkrant bijdraagt aan goede feestdagen!

De redactie

IN DEZE RAADSHEER

Nieuws van het bestuur, pagina 2
In, om en boven Leiden, pagina 3
3 October in beeld, pagina 5
Leeskring Raadsherenbuurt leest, pagina 6

THEMA: 20 JAAR RAADSHEER, pagina 6 - 37
Redactieleden vanaf het eerste nummer tot heden, pagina 6
Hoe lang is twintig jaar, pagina 7
De tachtigerjaren, pagina 8
Een terugblik op redactiewerk, pagina 9
Hoe ik per ongeluk in de redactie kwam, pagina 10
Collage 1978 - 1997, pagina 11 - 37
Buurtberichten, pagina 38
Prikbord, pagina 38
Thema volgende raadsheer, pagina 39

NIEUWS VAN HET BESTUUR

Karen Verbeek

Van Oldenbarneveltstraat 46

● *Bomen in de buurt*

Omdat er steeds meer bomen doodgaan in de buurt (niet alleen in de Johan de Wittstraat) is hierover contact opgenomen met de gemeente. Twee ambtenaren zijn bezig een 'structuurplan' op te stellen ter behoud van de bomen in de wijk. Het bestuur krijgt dit plan ter beoordeling voorgelegd.

● *Raadswijzer voor nieuwe bewoners*

Nieuwe bewoners kunnen de 'Raadswijzer' krijgen door contact op te nemen met Rianne Boonstra (Fagelstraat 16, tel 5157135).

● *Aanvullingen op de Raadswijzer*

- blz. 9: het afval wordt op woensdag opgehaald, niet op dinsdag
- blz. 12: de verloskundigen zijn per 3 juli j.l. verhuisd naar Passage 2, Oegstgeest

- blz. 12: het LUMC heeft als adres Albinusdreef 2

- blz. 13: het Vogelnest is gevestigd aan de Nachtegaallaan 25

- blz. 13: het COKL heeft het telefoonnummer 516 34 34

- blz. 19: de zaal van de speeltuin wordt niet gebruikt voor turnlessen, maar voor klassiek ballet voor de jeugd

- blz. 22: Vogelbuurt moet zijn Vogelwijk

- blz. 22: Lijsterbesstraat moet zijn Lijsterstraat

● *Oud Papier Actie*

De Oud Papier Actie is overgenomen door een andere firma en zal weer doorgang vinden. Per januari a.s. staat iedere eerste dinsdag en woensdag van de maand weer een papiercontainer op het Rozenpleintje! De container wordt steeds op dinsdag geplaatst voor 12.00 uur en weggehaald op woensdag tussen 16.00 en 17.00 uur.

● **Algemene ledenvergadering**

De volgende Algemene Ledenvergadering is op maandag 15 maart 1999. Een uitnodiging hiervoor krijgt eenieder t.z.t. in de bus.

● **Nieuwe bestuursleden gezocht**

Van het huidige bestuur treden 2 leden af. Er worden dus nieuwe bestuursleden gezocht per maart 1999. Geïnteresseerden kunnen met het bestuur contact opnemen voor meer informatie.

● **Nieuweroord wordt asielzoekerscentrum**

'Nieuweroord', de 'oude' zusterflat aan de overkant van de Rijnsburgerweg zal, zoals het er nu naar uit ziet, per eind 1999 als asielzoekerscentrum gaan functioneren. De drie aangrenzende buurtverenigingen (Vogelwijk, Eysingapark en

Raadsherenbuurt) hebben recent een gesprek met twee wethouders gehad. Naar aanleiding hiervan is een geregeld overleg tussen gemeente en wijkverenigingen toegezegd, om de komst van het asielzoekerscentrum verder voor te bereiden.

De gemeente heeft toegezegd alle betrokken wijkbewoners per voorlichtingsbrief van de plannen op de hoogte te brengen zodra formeel rond is dat het AZC er zal komen.

● **Bloemen voor Peter van Haasteren**

Peter Pot heeft namens het bestuur van de buurtvereniging Peter van Haasteren van de SRV-wagen in de bloemen gezet. Peter van Haasteren bedient de buurt al 25 jaar!

IN, OM EN BOVEN LEIDEN

Maarten Mentzel

Orgel

Halverwege het Oegstgeester Groene Kerkje en de Leidse Pieterskerk ligt de Raadsherenbuurt. Muziek liefhebbers hebben er een attractie bij: in de Pieterskerk is het enige grote stadsorgel waarvoor zeventiende-eeuwse componisten als Sweelinck en Frescobaldi hun muziek schreven, na restauratie weer te bespelen. Voor muziek ná 1700 is het orgel echter niet geschikt (de Volkskrant 16 november 1998).

Nieuweroord

De VVD wil van de flat Nieuweroord aan de Rijnsburgerweg geen oversized sardineblikje maken, bericht Leids Nieuwsblad (23 juni). Met de bewoners van de Vogelwijk en de Raadsherenbuurt wordt overleg gevoerd, omdat de flat beschikbaar wordt gesteld voor de opvang van vluchtelingen (3 november).

Schiphol

De stapel rapporten waarin mogelijke locaties voor een tweede Schiphol worden onderzocht is zo omvangrijk, dat de Tweede Kamer vlak na Prinsjesdag een 'schoon-schip-notitie' verlangt. Er zijn vier mogelijkheden om de verwachte groei van het aantal passagiers in de komende decennia op te vangen: in Flevoland, op de Maasvlakte, op een eiland in de Noordzee ergens voor Katwijk of op Schiphol zelf.

Leiden moet zich wel voor het vraagstuk interesseren. Geluidshinder, congestie, en de risico's die met meer starts en landingen en luchtverontreiniging samenhangen, zijn in tien jaar sterk toegenomen. Toch heeft Leiden bij mijn weten nimmer een duidelijk standpunt bepaalt. 'Schiphol en bouwlocaties drijven PvdA en Groen Links uiteen' (Leids Nieuwsblad 3 november). Wethouder Pechtold wacht met zijn mening tot 1999. Op 18 december neemt de regering een beslissing.

Groen in de wijk

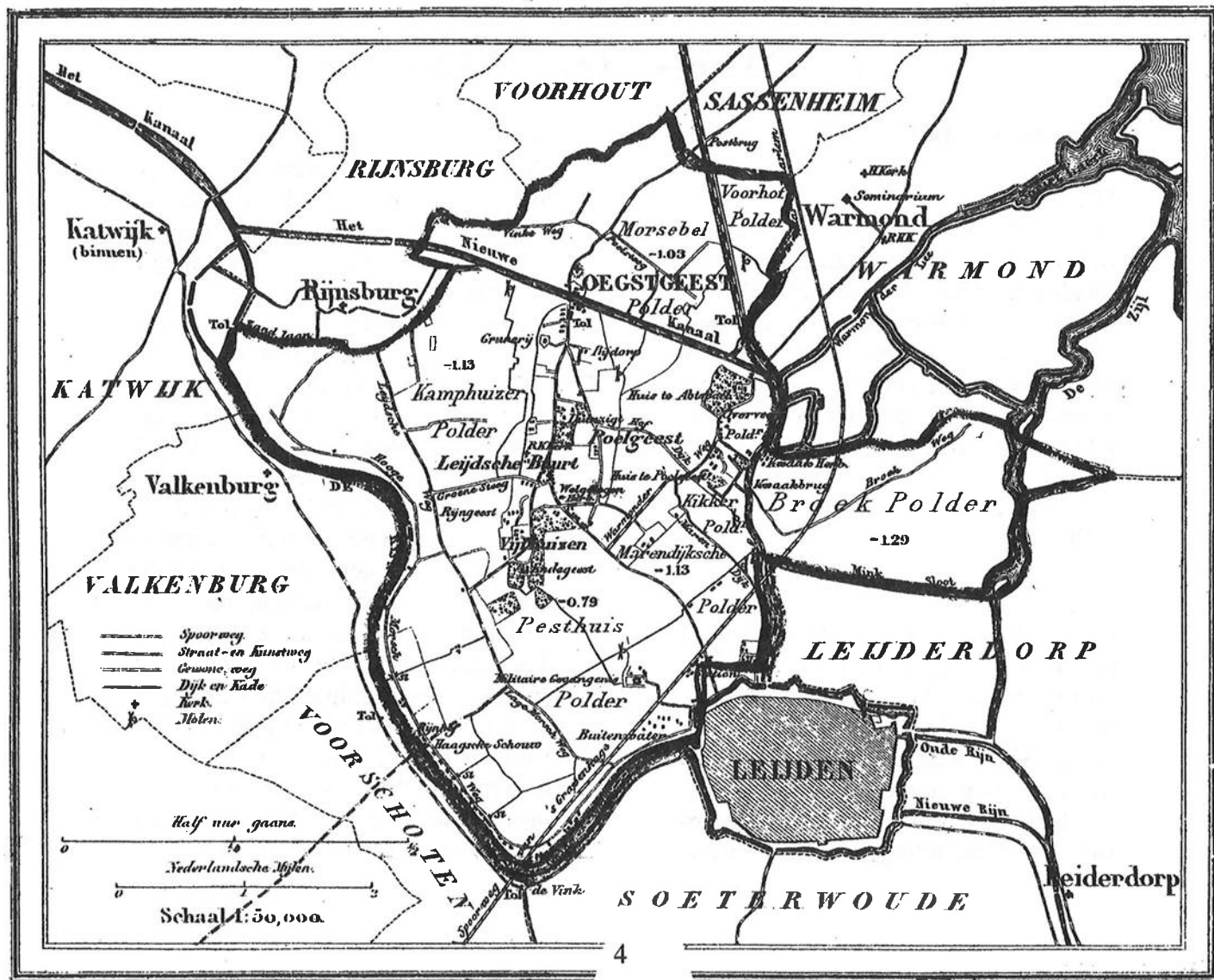
Het bomenbestand is verder verkleind. De storm begin november heeft twee linden in de Johan de Wittstraat omgeblazen. Ze waren er al erg slecht aan toe. De Afdeling Groen van de Dienst Milieu en Beheer onderzoekt hoe nog in dit plantseizoen tot nieuwe aanplant kan worden overgegaan. Ook worden andere punten bekeken, zoals de zwamvorming aan bepaalde Meelbessen in de Fagelstraat en de reuzegroei van de moerascympresen in de Hogerbeetsstraat. Een ander onderzoek betreft het weren van sluipverkeer tussen Warmonderweg en Rijsburgerweg, uitgevoerd door drempelexpert Hans van Zeijl van de afdeling Verkeer en Vervoer.

Groen buiten de wijk

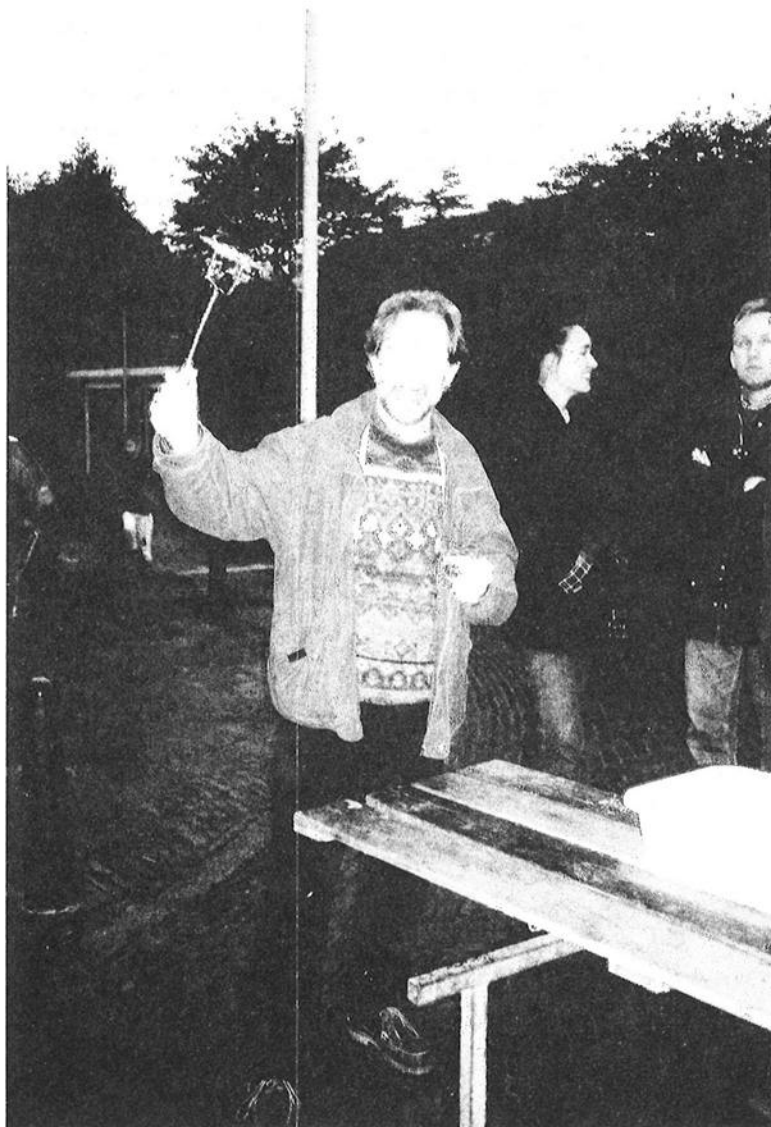
Het marinevliegkampterrein Valkenburg zal in de Vijfde Nota Ruimtelijke Ordening die volgend jaar verschijnt, ongetwijfeld weggedacht zijn. In de vorige Raadsheer vermeldde ik de Stichting Duinbehoud, die niet staat te juichen bij het plan om hier een stadswijk te vestigen. De gemeenten Katwijk, Wassenaar en Valkenburg hebben inmiddels een plan voor 9000 woningen laten maken, dat ze aan de minister in Den Haag hebben opgestuurd (Leids Nieuwsblad 27 oktober). Leiden voert al jaren een lobby in Den Haag voor een grote nieuwbouwwijk. Over de ontsluiting van dit gebied - via autowegen en/of openbaar vervoer - valt maar weinig te lezen.

PROVINCIE ZUID HOLLAND.

GEMEENTE OEGSTGEEST.

3 OCTOBER IN BEELD

Traditiegetrouw aten we weer met veel buurtgenoten hutspot in de Fagelstraat. De jury oordeelde dat de vegetarische hutspot van Johannie van der Molen het lekkerste was. Hij ontving de wisseltrofee, de gouden stamper.

Voor wie het ook eens wil proberen volgt hier het recept (4 personen):

Benodigheden

1,5 kg schoon geschrapte aardappelen
9 ons in kleine blokjes gesneden winterpeen
6 ons in ringen gesneden ui
1 pak Tivall Roerbak Beef Style
ca. 2 ons oesterzwammen
25 gram roomboter
groentebouillon
1 eetlepel italiaanse keukenkruiden (mengsel van o.a. oregano, majoraan, bieslook)
1 teentje knoflook
witte peper

Bereidingswijze

- Snijd de aardappelen in kleinere stukjes en kook ze in ruim water, samen met ui en peen, in 30 minuten goed gaar; afgieten en ongeveer 500 ml vocht bewaren
- Snijd ondertussen de oesterzwammen in niet te kleine stukjes en bak ze 10 minuten op zacht vuurtje in roomboter in hoge bakpan
- Voeg italiaanse keukenkruiden en geperst knoflookteentje toe, alsmede de Roerbak Beef Style en bak nogmaals 10 minuten
- Maak een sterke groentebouillon van de 500 ml kookvocht en voeg de helft hiervan toe aan het bakmengsel; laat 10 minuten koken in bedekselde pan
- Meng de aardappelen, peen en uien met een stamper
- Voeg de inhoud van de bakpan toe aan de hutspot en roer alles goed dooreen
- Voeg eventueel meer groentebouillon toe, om hutspot de juiste smeuïgheid te geven
- Voeg naar smaak witte peper toe
- Zorg dat hutspot heet blijft op een zeer laag vuurtje

LEESKRING RAADSHERENBUURT LEEST

Jac Peeters

Johan de Wittstraat 20

In de vorige Raadsheer werd de oprichting aangekondigd van een leeskring. Inmiddels heeft zich een enthousiaste groep van zes leden gevormd, die al een aantal keren bijeen is geweest. Men verwacht dat er van het deelnemen aan zo'n kring een stimulans uitgaat om (meer) te gaan lezen en men ziet het met buurtgenoten van gedachten wisselen over het gelezene als de meerwaarde ervan. De keuze van de titels wordt in

onderling overleg bepaald. Boeken die tot nu toe gelezen zijn op binnenkort op het programma staan zijn: Ina Damman van Simon Vestdijk, Gesloten huis van Nicolaas Matsier en Bruiloft aan zee van Abdelkader Benali. Onlangs heeft de leeskring geconstateerd dat uitbreiding met nog enkele deelnemers wenselijk en mogelijk is. Dus heb je ook belangstelling? Meld je dan bij mij aan of vraag om meer informatie.

Jac Peeters, Johan de Wittstraat 20; tel. 5175898.

THEMA: 20 JAAR RAADSHEER

Redactieleden vanaf het eerste nummer tot heden

	van	tot en met
Ans van Tilburg	maart 1979	tot nov 82
Lieke van Boven	maart 1979	tot dec 79
Ien Spierenburg	maart 1979	tot feb 84
Emily Groenewegen	maart 1979	tot tot dec 79
Greetje van den Bergh	maart 1979	tot apr 82
Ina Harinck	dec 1979	tot feb 86
Els Holthuis	okt 1980	tot feb 86
Mieke Warnink	nov 1981	tot dec 88
Sjoerd Bronsgeest	nov 1982	tot feb 84
Helma van den Ingh	nov 1982	tot sept 87
Rita Liang - de Coursey	feb 1984	tot dec 92
Judith Tasseron	feb 1984	tot apr 87
Sjet Daverveldt	dec 1985	tot feb 89
Ineke Velthuyzen	dec 1985	tot dec 1988
Gerard Schelvis	feb 1986	tot juni 89
Mette Grootenhuis	feb 1986	tot feb 88
Arnoud van der Vorst	apr 1988	tot dec 94
Tineke van Beers	dec 1988	tot apr 92
Dieneke Biemans	dec 1988	tot okt 94
Matthia Tacken	feb 1989	tot jun 94
Mieke Koopman	feb 1989	tot sept 93
Maarten Mentzel	juli 1990	-----
Christiana Kat	dec 1993	tot okt 94
Johanniek van der Molen	dec 1993	-----
Emily Groenewegen	okt 1994	-----
Rita [Liang -] de Coursey	dec 1994	-----
Gijsbert van Es	dec 1994	-----
Janny van Nieuwkoop	apr 1996	-----

HOE LANG IS 20 JAAR ?

20 jaar geleden en nu in de redactie van de Raadsheer

Emily Groenewegen-Gülcher

Hoe lang 20 jaar is, kan ik zien aan mijn zoon Peter. In december 1978 zat hij zeer zichtbaar in mijn buik. Nu is hij een grote, naar volwassenheid toegroeiende vent van 1.92 m.

Als ik de Raadsheer van toen nu weer lees en een krant zie in gestencilde vorm op van dat bruin verkleurde papier met vaak van die doorgeïnkte letters, is hij niet meer te vergelijken met de Raadsheer, zoals we die nu maken in 1998. Eind 1978 kwam een eerste buurtkrant uit als een gestencild informatieblaadje van het bestuur van de Raadsherenbuurt. Onze rustige buurt werd toen in beweging gebracht door wilde plannen van de gemeente Leiden om door de Leidse Hout een busbaan te leggen. Dat riep eensgezind verzet op vooral bij de jongere generatie, die net met hun gezin in de buurt een mooi huis naast de Leidse Hout had gekocht.

Met Ien Spierenburg, Ans van Tilburg, Greetje van den Bergh en Lieke van Boven vormden we de redactie van de Raadsheer, want die naam was er gewoon. Uit die tijd herinner ik me vooral een vrouwen praatgroep. We hadden allen gemeen dat we volop in de kleine kinderen zaten en daar werd graag over gepraat. In de marge bespraken we dan ook even hoe het krantje in elkaar te zetten. Ik herinner me die winter een bijeenkomst bij Ien, die voor mij overstemd werd door het gehuil van mijn baby. Hij vond al dat gepraat maar niks en alleen een ommetje in de Leidse Hout hielp.

Een andere herinnering is het regelmatige getik van het stencilapparaat bij een gemeente club op de Stationsweg. Blad

voor blad werd toen door ons persoonlijk de buurtkrant uitgedraaid. Dat was toen handwerk en kostte heel wat tijd.

Voor mij heeft dat redactielidmaatschap trouwens maar kort geduurd. Na de eerste drie maanden full-time moederen, pakte ik mijn werk weer op en kreeg het drukker dan ooit. Tijd voor het buurtkrantje kon ik niet meer vrij maken. Na een half jaar is mijn naam dan ook verdwenen van de lijst met namen van de redactie.

Toen Maarten mij een paar jaar geleden weer vroeg voor de redactie, koos ik ervoor om het te gaan doen, omdat ik zo een tweede kans kreeg. Die tussenliggende jaren had ik het krantje altijd gelezen. Van een actiepamflet was de Raadsheer uitgegroeid tot een echte krant van de buurt met artikelen over wat er op het trottoir gebeurt tot over verre reizen van buurtgenoten. Sindsdien schrijf ik regelmatig stukjes voor de krant over van allerlei in en om de buurt. Het idee van themanummers komt uit de pen van onze redactie, vooral van Gijs. De vormgeving is de afdeling van Johanniek. Rond en boven de Raadsherenbuurt houdt Maarten punctueel het laatste nieuws bij. Janny wijst ons trouw op alle afspraken.

Twintig jaar geleden een stel gelijkgestemde jonge moeders en nu een veel meer gemengde groep mensen. Twintig jaar geleden vooral spreekbuis van een actiegroep, nu een redactie met een eigen vormgeving en gezicht. Toen in blijde verwachting, nu uitgegroeid tot een buurtkrant die er mag wezen !

DE TACHTIGERJAREN

Mieke Warnink
Hogerbeetsstraat 3

Omdat ik in de tachtigerjaren aan de Raadsheer heb meegewerkt, heeft de redactie mij verzocht een stukje daarover te schrijven. Voor deze bijdrage aan het jubileumnummer hebben ze me flink achter de voddens moeten zitten; in dat opzicht is er nog niet veel veranderd!

Bij mijn aantreden destijds, ik zou echt niet meer weten in welk jaar, was de zittende redactie druk bezig met het opstellen van een heus redactiestatuut, geïnspireerd op dat van de NRC (!), omdat een van ons daar toen connecties mee had. Juridische haarkloverij, waarbij het erop neerkwam dat de redactie ten opzichte van het bestuur een zekere onafhankelijkheid bezat, maar toch ook weer niet. Want volgens mij zat er al die jaren een bestuurslid in de redactie, voornamelijk voor het waarborgen van die binding, want het betreffende lid bleek vaak geen affiniteit te hebben met het eenvoudige, maar ook zo tijdrovende handwerk dat het redacteurschap met zich meebracht. Hoe kwam het blaadje in de jaren '80 tot stand? U zult het niet geloven, maar het meeste werk voor ons was, naast het knippen en plakken, het zogeheten "koppen snellen". Met een muntstuk een soort plakletters van een sheetje wrijven. Een timmermansoog en enig doorzettingsvermogen was daar wel voor nodig.

Bestaat dit redactiestatuut eigenlijk nog? Was het uitbrengen van een nummer voor ons een heel karwei, het echte werk hadden we natuurlijk uitbesteed. Buurtgenoten typten de onleesbare, want meestal handgeschreven kopij, uit en Ans van Tilburg was chef distributie.

Het absolute hoogtepunt voor mijzelf en voor de toenmalige redactie is het samenstellen van het boekje "*Raadsherenbuurt, zestig jaar wonen en leven in een Leidse buurt*" geweest. Aangestoken door het succes van de een paar jaar daarvoor verschenen publicatie over de buurt in de oorlogsjaren, onder leiding van onze beroemde buurtgenoot Herman Kleibrink, meende het bestuur dat het tijd werd voor een nieuwe uitgave. De

toenmalige redactie, versterkt met in de eerste plaats Rob Mante, is daar maandenlang mee bezig geweest. Voor het afnemen van de interviews konden we weliswaar een beroep doen op een flink aantal buurtgenoten, voor mij was het schrijven van dit boekje een dubbele bevalling. Een dag na het controleren van de laatste drukproeven kwam Simon (Posthuma) ter wereld. Precies op tijd, want twee weken later dan uitgerekend. In onze kast staat nog een exemplaar met een door Jan Wolkers eigenhandig beschreven voorblad: "*Voor Simon in vriendschap...en door Jan Wolkers gezien 2 maanden oud en onsterfelijk lief!*" En zo is het.

Ik meen dat ik zo'n jaar of zeven aan de Raadsheer heb meegewerkt, samen met een aantal mensen die het ook behoorlijk lang hebben volgehouden. Het was namelijk vooral gezellig: we bespraken de buurt(genoten), dronken een glaasje en we bedachten wat leuks, of niet. De Gouden Stamper is bijvoorbeeld op zo'n avond verzonnen. Els Holthuis heeft haar eigen stamper goudkleurig geschilderd en de redactie speelde voor jury tijdens de hutspotmaaltijd.

Die redactie bestond in mijn herinnering, voornamelijk uit vrouwen; Ina, Els, Ien, Judith en later Rita. Van de mannen natuurlijk Gerard "van het trottoir", en Arnoud van der Vorst, die voor zijn ontlukend schrijverschap de Raadsheer een geschikt medium vond. We gniffelden wel eens om zijn exotische stukjes, maar grepen nooit in. En dat is ook de kracht van een zich zelf respecterend buurtblad. Het hoeft nergens over te gaan, maar het mag natuurlijk wel. Het ideale buurtblad moet ook een beetje knullig zijn naar mijn smaak. We vinden het gewoon leuk om van elkaar of over elkaar te lezen. Met een dergelijk laagdrempelig uitgangspunt moet het toch mogelijk zijn om, tot de huizen gesloopt worden, redactieleden te blijven aantrekken. Op onze oproepen om versterking meldde zich destijds vrijwel nooit iemand. Daarom wil ik bij deze de huidige redactie een handje helpen, onder het motto 'het kan altijd beter maar het hoeft niet': meld je aan ook al kun je niet schrijven!

EEN TERUGBLIK OP REDACTIEWERK VOOR DE RAADSHEER

Dieneke Biemans-van Bennekom
Fagelstraat 25

Of ik even een stukje wil schrijven over de tijd waarin ik lid was van de redactie van de *Raadsheer*, werd mij vorige week gevraagd. Een half A4-tje is al genoeg, luidde de (succesvolle) massagepoging. Nu zit ik hier dan weer met zo'n akelig leeg vel voor me en ineens herinner ik me heel scherp dat dat het moeilijkst was: het begin. De aarzeling om iets te zeggen en de vrees voor het lege blad, die ervoer ik niet als enige. Veel buurtge-noten die ik als redactielid om een artikelje vroeg, zeiden bij inlevering van hun werk dat ook zij het begin van hun verhaal het moeilijkst vonden. Iets schrijven voor in de wijkkrant, daar was men terughoudend in. Toch is het altijd redelijk gelukt om een keer of vier, vijf per jaar een *Raadsheer* te produceren.

Het was leuk werk. Ik vond het heel leerzaam, om het hele proces mee te maken van brainstormen met elkaar over de inhoud, het zoeken van auteurs, op tijd de kopij binnen zien te krijgen, daarna het knippen en plakken en het geheel vervolgens te laten vermenigvuldigen tegen de allerlaagste kostprijs, tot aan het moment dat de krant op de deur

mat viel. Het redactiewerk was ook een prima manier om buurtbewoners beter te leren kennen. Mensen interviewen over hun net verschenen boek, over hun werk of over hoe het vroeger was in deze buurt. Leuk vond ik ook namens de *Raadsheer* felicitaties te brengen bij een familie waar net een baby geboren was. De redactievergaderingen moesten natuurlijk wel aangenaam verlopen. Dat lukte (meestal) uitstekend. We kwamen bij elkaar, dan bij de een en dan bij de ander, onder het genot van koffie met. De één nam koek mee, de ander een flesje wijn. Toen we elkaars huiskamers goed genoeg kenden, zijn we uitgeweken naar de betaalbare restaurantjes in de stad. Elke buurtbewoner kon dan in de eerstvolgende *Raadsheer* lezen wat waar en tegen welke prijs gastronomisch te genieten viel. Vaak voegden wij daar ook een rapportcijfer aan toe.

Maar na zo'n jaar of vijf, zes (of langer) had ons groepje het zo ongeveer gezien en mondjesmaat kwam er vers bloed in de redactie. Nieuwe mensen, nieuwe ideeën, beste garantie voor steeds weer een springlevende prima buurtkrant! Ik wens de huidige- en volgende redacties veel succes! Op naar het 25-jarig jubileum van DE RAADSHEER.

HOE IK PER ONGELUK IN DE REDACTIE KWAM

Johanniek van der Molen

Je komt nieuw wonen in een oude buurt en het lijkt niet alleen aan de buitenkant een buurt, het is er ook echt een. Er is een buurtvereniging. Er zijn buurtactiviteiten. Er is een buurtkrant. En er is zelfs nabuurschap. Leuk. Goed!

De buurtkrant van begin jaren negentig, toen Rianne en ik hier kwamen wonen, werd allang niet meer gestencild. De PC met tekstverwerker had z'n intrede gedaan en offsetdrukken werd steeds eenvoudiger: gewoon 'camera-ready' inleveren. De inhoud van de buurtkrant was meegegroeid met die geavanceerde technieken: je kon er heuse boekbesprekingen in aantreffen en wilde reisverhalen met een literair tintje. Als het persé moest kon er ook buurtnieuws instaan. Rianne voelde lichte onvrede bij wat haar in de buurtkrant telkens werd voorgeschoteld: slechts zelden ging het over de buurt en haar bewoners. Nadat ze haar oor bij anderen te luister had gelegd dacht ze: laat ik een ingezonden stukje schrijven. Maar helaas! Wat ze als opbouwende kritiek had bedoeld werd door de redactie negatief ontvangen: Wat mevrouw Boonstra wel niet dacht! De redactie had het al moeilijk genoeg om elke keer weer een nieuwe aflevering te maken.

In hetzelfde nummer deed de redactie een oproep voor nieuwe redactieleden. Rianne, die er zich eigenlijk op had voorbereid dat de consequentie van haar ingezonden stukje zou kunnen zijn dat ze zèlf in de redactie zou gaan meedoen, was geschrokken van de reactie van de redactie. Ze voelde er niets meer voor om verder haar vingers te branden. Waarop ik zei: maar dan ga ik dat toch doen! Geleidelijk aan ontstond er ruimte om buurtnieuws en verhalen van en over buurtbewoners meer centraal te stellen. Het natuurlijk verloop van redactieleden bracht een mooie mix van oude rotten en jong bloed met nieuwe ideeën. Vier keer per jaar zo'n buurtkrant maken blijft een wankel amateuristische onderneming. Je bent afhankelijk van een kleine kring vrijwilligers. Soms heb je geluk met wie er in de redactie zitten en met wie er in de buurt allemaal willen schrijven. En de kans dat je geluk hebt is in een buurt als de onze -met veel interessante bewoners- behoorlijk groot. Zeker ben ik ervan dat alle redactieleden van ooit en ook alle andere buurtkrantschrijvers steeds ongelofelijk hun best hebben gedaan. Dat blijkt zonneklaar uit de bloemlezing van 20 jaar Raadsheer!

Van de redactie.

1978

Beste buurtgenoten,

Hier is dan ons eerste wijkkrantje. Na een paar probeersels zijn we nu echt begonnen. Dit krantje staat natuurlijk helemaal in het teken van de oprichting van onze huurtvereniging op 23 jan.a.s.. Daarover vindt u verderop nadere informatie.

Wie vormen er eigenlijk deze redactie?
Laten we ons aan u voorstellen. Wij zijn:

Ans van Tilburg
Lieke van Boven
Ien Spierenburg
Emily Groenewegen

Joh. de Wittstraat 32
Fagelstraat 22a
Joh. de Wittstraat 47
Rijnburgerweg 153

U ziet het, allemaal vrouwen. Het zou daarom prettig zijn als er ook anderen bijkomen. Natuurlijk hoeft u niet meteen in de redactie te zitten, maar kunt u ook een van onze vaste medewerkers worden. Heeft u nog leuke ideeën voor onderwerpen? Wij denken bijvoorbeeld aan een vaste kinderrubriek. Geen van alleen kunnen we tekenen. U misschien wel? Wie maakt een leuke tekening voor de voorpagina? Bent u tevreden met de naam "de Raadsheer" of weet u nog iets toepasselijkers te verzinnen?

Wij zoeken ook nog iemand, liefst met een elektrische schrijfmachine, die af en toe wat kan typen.

Wat een vragen hè? Wij zijn erg benieuwd naar uw antwoorden.

Een vaste medewerkster hebben we al. Els van Eijck zal ons vertellen wat die raadsheren van onze buurt precies voor lieden zijn geweest.

We willen hier ook telkens plaats inruimen voor de verschillende werkgroepen in onze buurt, zoals bijvoorbeeld de werkgroep "Bebouwing landje van Ballego".

Tenslotte: ons vaste kopijadres is:

Lieke van Boven Fagelstraat 22a.

Al uw stukjes of ideeën kunt u daar kwijt.

November, december 1978: De allereerste Raadsheer. De redactie stelt zich voor.

1979

JOHAN VAN
OLDEN-
BARNEVELT

92.

Mei 1979: Tekening op de voorpagina van de Raadsheer,
door Truus Serdijn.

Voor de raadsherenbuurtkinderen

Dit krantje wordt gemaakt voor de bewoners van de raadsherenbuurt. Dus ook voor de kinderen die er wonen. Dat zijn er heel wat! Je ziet hier altijd wel kinderen op de stoep of op de straat spelen, steppen, fietsen of ballen. Of sneeuwballen gooien toen er nog sneeuw lag. Maar dat is nu voorbij. Straks kun je weer zonder jas buiten spelen!

Een paar kinderen uit de Fagelstraat hebben een stukje geschreven over de buurt. Ik geloof dat ze het heel fijn vinden om hier te wonen. Jullie ook? Het zou leuk zijn als kinderen uit de andere straten ook iets zouden schrijven. Zijn er ook nog dingen van deze buurt die niet zo leuk zijn?

Weten jullie misschien een naam voor deze rubriek? Je mag ook raadsels, puzzels of gewoon verhaaltjes sturen. Je kunt ze brengen naar het redactie-adres: Fagelstraat 22^a.

Hier komen de stukjes over de buurt, en ook nog een rebus om op te lossen.

Het is een leuk straatje de fagelstraat niet zo druk en in de buurt is het ook niet zo druk. In de zomer is het lekker zonnig en je kan in je bikini rondlopen. En in de tuin op het gras liggen een boek te lezen. En in het leidse-hout is het ook leuk lekker de hond uit te laten en naar de eendjes te gaan en ze te voeren. Ik speel veel met mijn vrienden en er zijn veel kinderen. In de sneeuw vond ik het ook leuk op de slee naar het leidse-hout en glijbaantjes maken en schaatsen. Nu wordt het lente, ik heb al een roodborstje gezien.

Elpine, ik ben 7 jaar oud en ik woon in Leiden
in de fagelstraat.

Ik vind de straat leuk, vooral als de straat rustig is. Dan kan je fijn buiten spelen. En dan rijden de auto's niet rond. Ook vind ik in de leidse-hout spelen leuk. Daar zijn twee van die bomen die omgevallen zijn. Daar kan je altijd op spelen. En dat is heel fijn.

Krijn Tabbers, 7 jaar.

Maart 1979: Rubriek voor Raadsheren-kinderen.

1979

Wat bepaalt de kracht van een buurtvereniging?

De Raadsherenwijk bezit een buurtvereniging; niet dat hier door het gros der oudere bewoners om gevraagd is, want grote problemen die om een oplossing vragen, waren er eigenlijk nooit. En was er soms een probleem, dan was een telefoontje naar de gemeentedienst wie dit probleem aanging voldoende om de zaak op te lossen.

De gemeentediensten hebben onze bewoners nooit in de kou laten staan. Of dat nou de plantsoenendienst, Lichtfabrieken, gemeentereiniging of politie was, steeds vonden onze bewoners een willig oor.

En dat alles zonder inspraak of actie.

Men kan zeggen: wij leefden lang en gelukkig. Maar het feit is er, we hebben een buurtvereniging, en gezien het feit dat wij in een democratische staat leven, moeten wij deze vereniging aanvaarden.

Enige hoofden van gezinnen die hier betrekkelijk kort wonen, meenden de koppen bij elkaar te moeten steken om op die manier te komen tot zg. inspraak in zaken die hun wijk aangaan. Die inspraak is in onze Nederlandse gemeenten gemeengoed geworden. De gemeentediensten zelf worden van die inspraak horendol. Want door die inspraak van Jan en Alleman wordt ontzettend veel tijd verknoeid en duurt het soms heel lang voor er iets van de grond komt.

Maar ja, ik zei al: we leven in een democratische staat, dus moeten wij het bestaan der Raadsherenvereniging respecteren, tolereren.

Een feit is echter, dat het bestuur van deze vereniging een afspiegeling moet zijn van de gevoelens en de inslag van alle bewoners. Pas dan kan men optimaal en tot tevredenheid van alle bewoners het leefklimaat verbeteren. Voor zover ik meen, voldoet het huidige bestuur niet aan deze normen. Het overgrote deel is nl. behoorlijk links georiënteerd; het vertegenwoordigt dus niet de mening van de vele andersdenkenden en meer gematigden.

Echter dit is de schuld van onze medebewoners zelf.

Op een vergadering laten de meesten verstek gaan, zodat beslissingen kunnen en worden genomen over de hoofden van de meeste bewoners heen. Later tegensputteren heeft dan echt geen zin, want u was niet aanwezig om uw zegje te doen.

Daarom een goede raad aan mijn mede-wijkbewoners: 'Let op uw saeck'. Bezoek zoveel mogelijk de vergaderingen en laat uw mening horen. Daar moet het bestuur dan terdege rekening mee houden.

Ook voor u staan de kolommen van de Raadsherenbuurtkrant open, dus kunt ook u uw mening op papier zetten. Maak van uw democratische rechten gebruik en denk niet: 'Apès nous le déluge'.

Met groet,
D. Spoor
Joh. De Wittstraat 16
Leiden

1980

KERSTVERHAAL

Er was eens een jongetje dat een vader had die met kerst houten kruizen maakte voor kerstbomen. Dan ging hij naar Tjampa (dat is een winkel waar ze kerstbomen verkochten) en vroeg hoeveel kruizen hij moest maken, en als Tjampa dan veel had kunnen verkopen kreeg hij een kerstboom als beloning. Eigenlijk was de vader van Lodewijk (zo heet dat jongetje) timmerman, maar daar verdien je niet zoveel mee, dus ze woonden in een flat. Op een kerst was Tjoompje (dat is een andere kerstbomenverkoper) met vakantie, dus kochten alle mensen kerstbomen bij Tjampa. Nu deed Tjampa goede zaken en zoiezo ook de vader van Lodewijk, die timmerde en timmerde en elke dag vroeg de winkel Tjampa weer nieuwe kruizen voor de kerstbomen. Toen alle mensen een kerstboom hadden kreeg de vader van Lodewijk een boom van drie meter hoog. Nu waren Lodewijk en zijn vader dolgelukkig met die enorme kerstboom, maar toen ze bij hun flatje kwamen bleek dat de kerstboom te hoog was voor hun woning, ze moesten een stuk van het dak uitzagen. Maar ze woonden in een flat en boven hen woonde een hele kattige buurvrouw en die wou absoluut niet dat er een gat in haar vloer kwam. Het was de tweede kerstdag toen er op een nacht een dief wou inbreken bij de timmerman. Nu was die dief z'n zaklantaarn vergeten en stond hij geheel in het duister. Nu wist die dief niet dat de timmerman zo een grote kerstboom had. Toen hij een paar stappen in de gang had gedaan struikelde hij over de kerstboom. Toen dacht hij dat hij met een man of zo iets te maken had dus pakte hij zijn zakmes. Toen greep hij het bovenste stuk van de kerstboom en dacht dat hij een teen van de man te pakken had en sneed er een stuk van af en maakte er een mooi versierseltje op. Toen de dief bezig was waren Lodewijk en zijn vader wakker geworden. Ze liepen snel naar de gang. Toen ze het licht aandeden zagen ze de dief. Toen zag de dief dat het geen man maar een hele grote kerstboom was waar hij een stuk van af had gesneden. Hij was razend! Maar hij was verloren. Lodewijk belde snel de politie. Toen de dief weg was gebracht zag Lodewijk dat de dief een stuk van de kerstboom had gesneden. Toen ze probeerden of hij nu wel recht op kon staan lukte het. Wat een geluk! Reken maar dat Lodewijk en zijn vader een fijn kerstfeest gehad hadden!

EINDE

Krijn Tabbers (9 jaar)
Fagelstraat 51

1981

HERHAALDE OPROEP!!

Het idee voor deze oproep is geboren, toen ik weer eens wanhopig op zoek was naar een oppas voor de kinderen omdat we 's avonds allebei weg moesten. Ik ken er wel een paar, maar als die toevallig allemaal bezet zijn, zit ik met de handen in het haar. En het is zo plezierig om een oppas uit de buurt te hebben; voor de kinderen omdat ze daar gemakkelijk mee vertrouwd raken, en voor de

oppas zelf omdat die 's avonds niet ver meer over straat hoeft. Daarom lijkt het me een goed idee als iedereen in onze buurt die wel eens een avondje op wil passen, zich opgeeft (naam, adres en telefoonnummer) bij de redactie (Hogerbeetsstraat 1), zodat we in het volgende nummer een lijstje kunnen plaatsen. Zowel ouders als oppassers kunnen daar plezier van hebben!

Februari 191: Gemengd nieuws

polen

November 1982: Oproep voor hulp aan Polen.

HEBT U IN DE KAST EEN STUKJE ZEEP DAT U NIET ZO LEKKER VINDT RUIKEN OF EEN TUBE TANDPASTA NIET HELEMAAL NAAR UW SMAAK.....?

Als je drie keer per dag je tanden poetst en twee keer per week je haar wast, voel je je al vies en plakkerig bij het idee het met minder te moeten doen.....

In Polen is er gewoon geen tandpasta en shampoo! Niet eens op de bon. Wél op de bon zijn bv. toiletzeep, waspoeder, margarine: normaal één pakje per maand (zo het er al is); verder ook schoenen: één paar per jaar. Dat paar gaat dan naar de kinderen, die ieder zeker twee maal per jaar aan nieuwe (grotere) toe zijn.

Deze informatie kreeg ik in een telefoongesprek met een lid van de familie Lakomy (Willem Pijperstraat 18 760627). We hebben daar de laatste keer het restant winterkleren van de kraakruilbeurs naar toegebracht n.a.v. een berichtje in de krant.

Deze familie gaat zelf regelmatig naar Polen of zorgt voor het transport.

Behalve aan kleren is er vooral behoefte aan goede (kinder)schoenen en laarzen en natuurlijk aan bovenstaande artikelen en levensmiddelen.

Omdat ik twee maal per week in Leiden zuid-west werk, is het voor mij een kleine moeite er eens langs te rijden, dus u kunt één en ander bij mij afleveren.

Zelf de spullen bij de Lakomy's brengen (na een telefoontje) kan natuurlijk ook.

Patricia Vermeer
Joh. de Wittstraat 6
tel. 154887

1982

1982

interview

herman kleibrink: „Ik wil aan de werkelijkheid een dimensie toevoegen”

Herman Kleibrink geniet in brede kring bekendheid als de samensteller van een zestal fotoboeken over Leiden. Van '72 tot '74 verschenen de drie delen van 'Leiden een Hollandse erfenis', in samenwerking met Ruud Spruit, conservator bij het Rotterdams Historisch museum. Daarna volgden 'Leiden binnen en buiten de singels' (in twee delen) en 'Hofjes in Leiden'. Op dit moment werkt hij mee aan 'Hutspot, haring en wittebrood'.

Naast de fotografie heeft Kleibrink zich beziggehouden met het maken van films. Vandaar dat veel buurtbewoners de naam Kleibrink misschien in de eerste plaats zullen verbinden aan de film 'Strijd'. De film is vlak na de bevrijding opgenomen en op 5 mei 1980 voor het eerst --sinds vele jaren-- weer in onze buurt vertoond. 'Strijd' is een speelfilm over de oorlogsjaren met in de hoofdrollen een aantal toenmalige bewoners van de Raadsherenbuurt. De film is grotendeels op locatie opgenomen en alleen al dit feit maakte de vertoning van deze film tot een heel speciale gebeurtenis: het speelt zich allemaal af in en om onze eigen achtertuin. Want Herman Kleibrink woont al vanaf 1938 in de Fagelstraat. Hij is de eerste voorzitter geweest van de Vereniging Raadsherenbuurt en heeft bovendien zoveel interessante dingen gedaan in zijn leven, dat het hoog tijd werd voor een interview met hem.

Als ik onaangekondigd kom, is het meestal mevr. Kleibrink die de deur opendoet. 'Paps is boven, ik zal hem even roepen.' 'Ik kan ook wel straks komen, als het nu lastig is,' zeg ik dan haastig. Maar dat hoeft niet - hij is altijd bezig, maar je stoort hem nooit. Deze keer doet hij zelf open. 'Mams' heeft zich aan de eettafel geïnstalleerd met haar borduurwerk, maar luistert en praat belangstellend mee.

"We hebben eerst twee jaar in

Oegstgeest gewoond, in de Indische buurt. 'De vuilnisbak van Oegstgeest', noemde de toenmalige burgemeester dat. Ja, dat soort dingen ergert je enorm als je jong bent, het heeft heel lang geduurd voordat ik daarom kon lachen. We betaalden daar f 27,- huur in de maand, later in de Fagelstraat f 35,-. In verhouding was dat erg veel, ja. Ik verdiende bij de Sterrenwacht per maand f 86,40, en mams f 40,-; die werkte in het eerste jaar van ons huwelijk als apothekers-

assistente bij dokter Varenkamp." Drie keer per dag moest ze daarheen; ook 's avonds, want de dokter reed in de namiddag nog visites en daarna moesten er nog recepten worden klaargeemaakt.

In 1938 kwamen ze in de Fagelstraat wonen; ze zijn er altijd gebleven.

Hoe verklaart u de gebondenheid van de mensen aan deze buurt? Heel veel gezinnen hebben hier vanaf voor de oorlog gewoond, en pas de laatste vijf, zes jaar zijn veel huizen van eigenaar verwisseld.

"Voor ons -en ik weet dat hetzelfde voor meer mensen geldt- was dat in de eerste plaats de beslotenheid van deze buurt. Er is geen snelverkeer, en als je hier lang woont krijg je zo veel vrienden, dat je eigenlijk niet meer weg wilt. En bovendien was het een ideale omgeving voor de kinderen; die speelden altijd buiten. 'Mám, ik ga naar het landje,' riepen ze dan. Dat was toen aan de van Slingelandtlaan, een braakliggend stuk grond tussen het huis op de hoek van de Van Beuningenlaan en het huis waar nu mevrouw Drion woont. Indertijd woonde daar professor Huizinga, die liep hier toen door de straat achter de kinderwagen. En Anneke (hun jongste dochter) mocht daar later in de garage haar 'clubjes' houden."

Winsemius typeert in zijn recensie van de film 'Strijd' de buurtbewoners als 'kleine nieuwe middenstand', en de huizen als 'kleine middenstandswoningen'.

"O, maar het waren ook allemaal heel gewone mensen die hier woonden, onderwijzers, een fondsbode, een pianostenmer, mensen die bij de spoorwegen werkten, of als klerk bij de lichtfabriek..."

"Anders hadden wij als ambtenaartje hier ook niet gewoond," vult zijn vrouw aan.

U was de eerste voorzitter van de in 1978 opgerichte buurtvereniging; had er al eerder iets dergelijks bestaan in de Raadsherenbuurt?

"Het enige min of meer georga-
Gesprek met H. Kleibrink (vervolg)

niseerde overleg dat ik me kan herinneren was vlak voor de oorlog; ik was toen bij de voor-mobilisatie en maakte me vreselijk ongerust over een gasoorlog, en ik was heel bezorgd voor mijn vrouw en mijn dochtertje Marjan, dat in oktober 1938 was geboren. Toen is er, ik meen door mijzelf, een vergadering belegd in café 'De Wijnstok', op de hoek van de Warmonderweg en de Kempenaerstraat, om te proberen de mensen bij elkaar te krijgen voor de aanleg van een soort collectieve schuilplaats. Ik had daarvoor zelfs al geïnformeerd bij een betonfabriek in Alphen a/d Rijn; daar kon je rioolringen krijgen die je dan zou kunnen ingraven in de tuin." Hij lacht. "Het plan is tenslotte maar door één man uitgevoerd, en dat was ik."

De film 'Strijd' bevat een aantal ingelaste fragmenten met Duitse krijgsvoorrichtingen. Hoe bent u aan die opnames gekomen?

"In de oorlog verkochten de fotozaken Duitse oorlogsfilms, vooral toen de Duitsers nog aan de winnende hand waren verspreiden ze op grote schaal hun propaganda-films. Ik heb in de oorlog deze filmpjes gekocht met het idee om er na de oorlog iets mee te doen. Iets anders kon je in de fotozaken al niet meer krijgen, er was niets meer. De beelden uit 'Strijd' die tijdens de oorlog en met de bevrijding gemaakt zijn, heb ik opgenomen op rolletjes die ik bewaard had van vóór de oorlog. Ik heb ook nog wel eens een rolletje ergens gevonden. De rest is gefilmd op Amerikaanse kodak-rolletjes, die ik via een vriend in het voorjaar van 1946 op de kop getikt had."

Wanneer heeft u het plan opgevat om over die oorlogsjaren een film te maken?

"Al in de oorlog ontstond het plan om 'Strijd' te maken. Ik wilde een document maken voor mijn kinderen. Ik vond het een noodzaak om aan de kinderen te laten zien hoe het was geweest gedurende die oorlogstijd."

Maar de film is (gelukkig) niet alleen gemaakt voor een vertoning in de huiskamer. Winsemius schreef in 1949 in een recensie:

'Een betrouwbaar beeld hoe de gewone burger in het westen des lands in bezettingstijd moest leven, dat strookt met de werkelijkheid, wordt eigenlijk pas hier voor het eerst geboden. (...) Instellingen als Regeringsvoorzichtingsdienst, Algemeen Nederlands Verbond, Nederland in den Vreemde (...), het Bureau voor Oorlogsdocumentatie dienen daarom van deze film kennis te nemen en zich zo mogelijk foto's of een copie ter documentatie aan te schaffen.'

Welke voorstellingen heeft 'Strijd' destijds beleefd?

"Hij is zeker zes à acht keer gedraaid in De Doelen op het Rapenburg voor ca. 70 tot 80 mensen per keer. Voor de buurt natuurlijk, en voor de buurt met familie en kennissen en vrienden enz.

Daarbuiten was een van de eerste voorstellingen voor het Instituut voor Arbeidersontwikkeling, ik meen dat het zo heette. Wat een rol speelde, was dat het culturele leven in die jaren nog slecht georganiseerd was. Toch is de film wel voor allerlei groepen vertoond. Voor de Amsterdamse Bank, voor het personeel van Peek en Cloppenburg, voor de Soroptimisten (club van werkende, voornamelijk academisch gevormde vrouwen). De Parcolredactie is zelfs hier geweest, tot twee keer toe, om de film te zien. Hij is een keer in een café in de Kalverstraat vertoond, daar is Simon Carmiggelt nog bij geweest.

Er waren wel mensen die er werk van wilden maken... van vertoningen op grote schaal. Zelf ben ik daar nooit zo achteraan gegaan, daar had ik geen zin in. Voor mij telt de creativiteit, niet dat gehol naar die instellingen.

uit: 'Joop Walenham', 'Portret van Leiden'

U bent ontzettend veel met film-
men bezig geweest, hebt u er
nooit over gedacht om van het
filmen uw beroep te maken?

Nee, ik doe het puur uit liefhebberij, voor mezelf of hoogstens voor mijn vrienden van de filmclub. In maart 1942 heb ik samen met een vriend die club opgericht. In augustus '42 hebben we hem weer opgeheven, omdat we ons moesten melden bij de 'Kultuurkamer'. We zijn toen ondergronds verder gegaan en hij bestaat nu nog, in maart van dit jaar vieren we het veertigjarig bestaan. We organiseren voornamelijk vertoningen in eigen kring, maar we hebben ook internationale contacten onderhouden met Europese filmmakers."

Greetje van den Berg
Mieke Warnink

STRYD OM DE WISSELBEKER
PER PAAR OF PER INDIVIDU. MELDEN 9.45 uur
DUS VROEG UIT DE VEREN

4 sept.

VAN AF
10.00 uur

JEU DE BOULES

IN DE LEIDSE HOUT

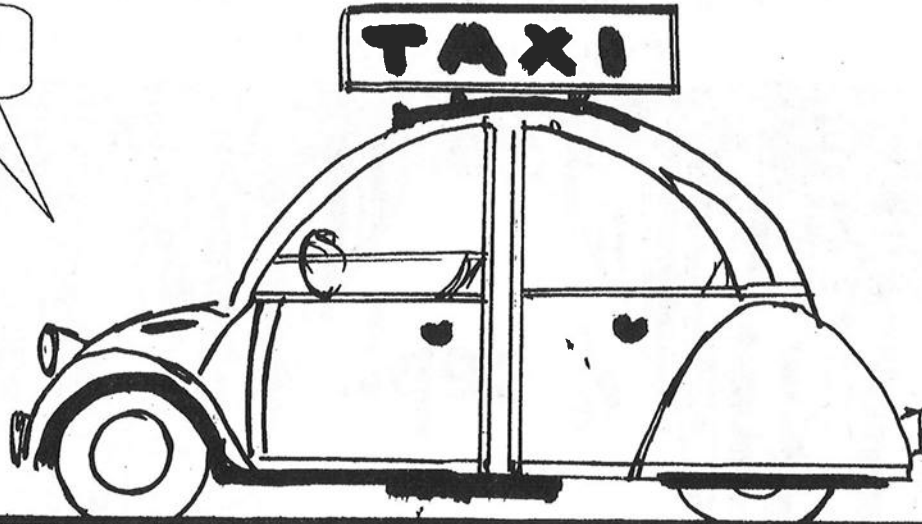

1983

19

Augustus 1983: Oproep voor een toernooi.

1983

Welke mensen stellen zich beschikbaar om oudere hulpbehoevende buurtgenoten zo nu en dan eens te rijden naar ziekenhuizen en/of bejaardenhuizen?

Er zijn velen van vorig jaar afgevallen en het is prettig om een lijstje voor handen te hebben. Geef je op bij mevr. Woortman, Fagelstraat 47, tel. 173182.

Mei 1983: Vrijwilligers gezocht voor een 'buurttaxi-dienst'.

buurtorkest

ZIT ER NOG MUZIEK IN DE RAADSHERENBUURT ?

Misschien een wat vreemde vraag. Want wie het bloeiende buurtleven aanschouwt, kan nauwelijks twijfels hebben of er nog wel muziek in de Raadsherenbuurt zit. En wie zijn oren te luisteren legt, weet dat er heel wat muziek gemaakt wordt door buurtgenoten.

Daarom is het des te vreemder dat de oproep in de vorige Raadsheer om een buurt-orkestje op te richten, zegge en schrijve ! (één!) reactie kreeg.

En denk eens, hoe leuk het nog kan worden: op een zomeravond samen musiceren op het Rozenpleintje. En straks, met de kinderfeesten in september een vrolijke noot van eigen bodem. Het gaat niet om een wekelijkse verplichting. Het gaat ook niet om een wereldschokkend niveau. Het gaat vooral om iets gezelligs erbij in onze buurt. Laat het niet blijven bij een éénmansorkest. Bel Dick de Boer (173490), of liever: ga even langs in de Johan de Wittstraat 48. Misschien wordt het dan toch nog iets moois.

Mei 1984: Oproep voor de oprichting van een Raadsheren-orkest.

1984

drol

Meer en meer wordt onze toch zo aardig uitzierende buurt ont-sierd en eindigt bijna elk bui-ten-zijn in uitgebreide schoon-maakpartijen; ouders hebben be-halve "pas op met oversteken" er een tweede standaard-waar-schuwing bij; een wandeling met de kinderwagen lijkt sterk op een reuzen-slalom; elke "misser" kost véél tijd ! Dit alles wordt veroorzaakt door de zich schrikbarend op-eenhopende hoeveelheid honden-poep !

Al eerder geplaatste opmerkin-gen in vorige buurtkrantjes hebben geweldige resultaten op-geleverd; Nòg meer drollen voor onze deuren en in onze tuinen. Beste hondenbezitters !

Er zijn toch wel andere uit-laatplaatsen te verzinnen dan onze stoepen ?

En dan bedoel ik niet de speel-

plaatsen zoals het landje in de v. Oldenbarneveltstr., ook niet het garagepleintje en zelfs niet bij de klimrekken (Leidse Hout). Ik hoop, dat ik Uw fantasie kan prikkelen, mis-schien weet U andere leuke poepplekjes te bedenken voor Uw harige honnepon.

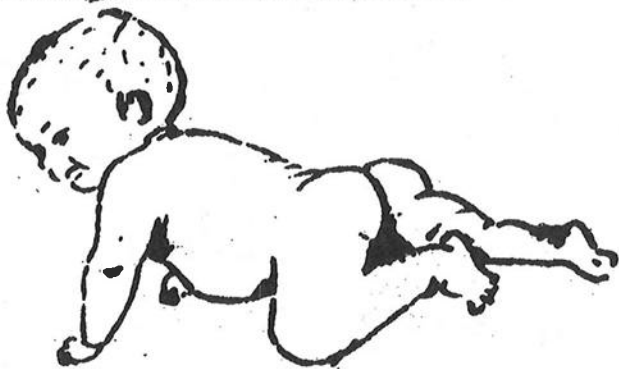
Mocht er onverhoopt toch iets op de verkeerde plaats terecht-komen: de andere kant opkijken en een onschuldig deuntje flui-ten helpt niet ! Wapent U zich met een schepje en een krantje - weg is weg, opgeruimd staat netjes ! Misschien hoef ik dan niet te komen tot het oprichten van de Aktiegroep poep van de stoep !

Namens een hoop mensen
Ellen Meutstege
Fagelstraat 9.

Mei 1984: Hardnekkig ongemak.

1984

gemengd nieuws

GEBOREN:

Van Beuningenlaan	: geen
Hogerbeetsstraat	: geen
J. de Wittstraat	: geen
Fagelstraat	: geen
Van Oldenbarneveltstr.:	geen
Ledenberchstraat	: geen
Warmonderweg	: geen
Rijnsburgerweg	: geen

DE BUURT VERGRIJST!

advertenties

Gevraagd:

Wie heeft er voor ons een
DUBBELE BUGGY
te koop? We zijn ook geïnteres-seerd in een enkele. Moet in goede staat zijn!

Fam. Feierabend
tel. 174080

Welke -oudere(?)- dame wil tegen geringe vergoeding

VERSTELWERK
verrichten? Zowel kleding als oud pluchen speelgoed.

H.I.Gosses
Hogerbeetsstr.10
Tel.173150

1985

Mei 1985: Demografische bezorgdheid

Buurtfeest 86

Op het buurtfeest deden we een fietsrace. Eerst moest je klaar gaan staan, en dan zei Mw. spieren - burg: één - twee - drie - nu! En toen moest je je fiets neerzetten, en 5 ballen in een emmer gooien.

Er was een plank, je mocht er overheen - maar als je het niet durfde dan hoefde het niet. Wie gewonnen had mocht nog een keer racen met een ander kind die ook gewonnen had. Sommige kinderen - zaten op een kareetje. Die moesten geduwd worden door een andere. En daarna gingen ze play - backen. Wike en Jenske en nog iemand die deden: Doris D. and the pins. Ik -

vond het wel leuk. Ze waren verkleed, en toen ging het een beetje regenen, en ze hadden hele dunne kleren aan. Dat leek me een beetje koud en nat. Toen kon je wat drinken gaan halen - en toostjes.

Karin Liang.

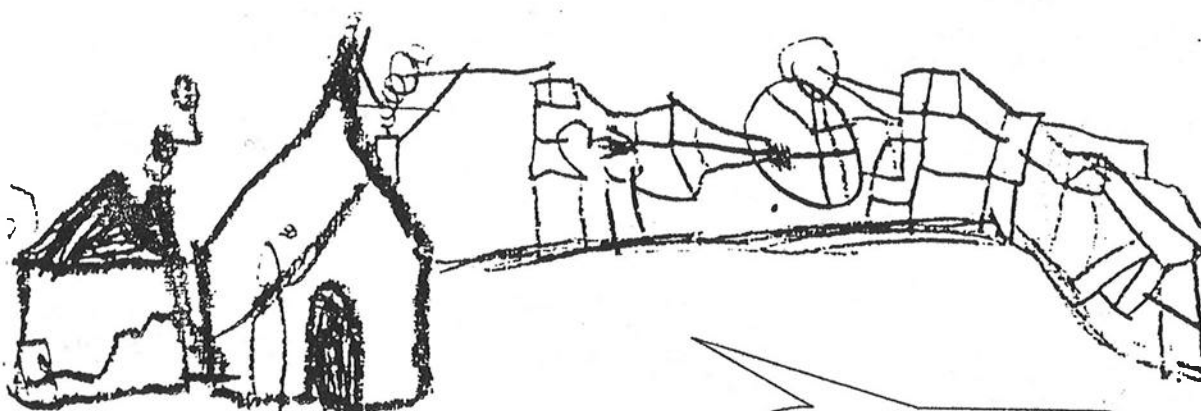
KUNST IN DE GARAGE

Dit stukje pretendeert niets meer te zijn dan een subjektieve impressie van een kunstbarbaar, die twee weken na de tentoonstelling verzocht werd er iets over te schrijven. Als je van te voren weet, dat je er iets over zult schrijven kun je bijvoorbeeld de uitnodiging bewaren in verband met namen etc.

Het was schijnbaar niet de eerste keer dat deze tentoonstelling werd georganiseerd, maar voor mij wel de eerste keer dat ik haar mocht bijwonen. Ik was zeer onder de indruk van al het talent dat hier in onze buurt schuil gaat onder de naam amateur: prachtige keramiek creaties, een makabere bruid met één mechanisch hersenhelft (zou dat de mannelijke hersenhelft of de technische knobbel moeten voorstellen?), allerlei vormen van tweedimensionale kunst, van aquarellen tot (ojee, nu wordt het gevaarlijk) impressionistische kunst; gekloste kantkleedjes, en ook de afdeling junioren ontbrak niet.

Als typisch exponent van onze consumptiemaatschappij, hoop ik altijd verrijkt te worden door een expositie/tentoonstelling. Welnu, dat is deze keer ontegenzeggelijk gelukt: de diepere zien en betekenis van de videokunstuiting is geloof ik helaas aan mijn beperkte verstand te boven gegaan, maar toch heeft het mij iets gegeven dat ik van mijn leven niet meer wil missen: de stem van Kathleen Ferrier, de helaas op veel te jonge leeftijd overleden alt-zangeres, die tijdens de video-opname uit Orfeo ed Euridice van Gluck zong. Bedankt, (voor mij) anonieme samensteller(s) van de video, bedankt, organisatoren van de expositie, bedankt, LAG, voor het ter beschikking stellen van jullie ruimte.

Caroline Hudig

Februari 1987: Verslag van expositie in de LAG-garage

^98>

Halve eeuw Fagelstraat

1987

Na de rampzalige stadhuisbrand zou het vele jaren duren voordat de gemeenteraad in de noodhuisvesting aan het Steenschuur tot de eindbeslissing kwam om de nieuwbouw toch op te trekken achter de oude gevel aan de Breestraat.

Met de bouw van de "herenhuizen" aan de Fagelstraat was het niet anders. Een drama zonder einde.

Laten we maar beginnen op 21 augustus 1925, toen een zekere heer Cornelis Brokaar te Haarlem in het bezit kwam van een stuk grond, waarop hij in de jarendaarna tien woningen liet bouwen.

Dat waren aan de Joh. de Wittstraat de percelen nu genummerd 55 en 57, aan de Van Ledenberghstraat de vier percelen met de nummers 2, 4, 6 en 8 en ten slotte aan de Fagelstraat de percelen genummerd 50, 48, 46 en 44.

Deze tien percelen werden op 16 mei 1928 ten kantore van notaris C. Brokaar te Haarlem voor f. 60.000,- verkocht aan nu wijlen de heer R.P. Elema te Startenhuizen, gemeente Kanten, provincie Groningen.

Voor elke woning werd toen dus zes duizend gulden neergeteld, naar de tegenwoordige begrippen een spotkoopje, maar toen een gangbare koopsom.

De hieraan voorafgaande periode was voor allerlei personen en bedrijfjes één stuk ellende. De bouwerij stond het ene moment stil en maakte wat later weer een sprongetje voorwaarts.

De grootste moeilijkheid was hoe er geld op tafel kwam.

In november 1926 werd door notaris Stumpel de verkoop aangekondigd van "tien nog niet geheel afgewerkte herenhuizen aan de Fagelstraat, nog ongenummerd".

In verband hiermede hadden zich aan het Leidse Notarishuis vervoegd de plaatsvervangend kantonrechter en de directeur van de Veendammer Hypotheekbank.

Er was een acte van schuldbekentenis met hypotheek van augustus 1925 groot f. 65.000,- door:

1. N.V. Mij voor Volkshuisvesting te Rotterdam;
2. Jan Schouten, architect te Haarlem;
3. A. van de Rhee, industrieel te Rotterdam;
4. Ant. Scheewe, bouwkundige te Rotterdam;
5. Mr. J.W. Sikman, advocaat procureur te Amsterdam.

Deze vijf hadden een bevel tot betaling gekregen, waaraan achter niet was voldaan. De onder 1 genoemde maatschappij was inmiddels al failliet verklaard.

De openbare veiling van de tien percelen aan de Fagelstraat was geëist door een viertal bij de bouw betrokken bedrijven en wel:
Steenfabriek J.E.M. van Beers te Koudekerke a.d. Rijn;
Timmerfabriek Doelma te Noordwijkerhout;
Steenfabriek Pannerden te Arnhem;
Exped. Th. v. d. Barselaar te Wassehaar

Om het verhaal niet al te eentonig te maken beperken we ons nu tot de verkoop aan R.P. Elema, toen nog landbouwer te Startenhuizen, gemeente Kanten, Groningen van de vier percelen Fagelstraat 24, 38, 40 en 42 voor in totaal f. 26.450,- en aan Jan Elema, landbouwer te Eppenhuizen, gemeente Kanten, Groningen de vier percelen aan de Fagelstraat 30, 32, 34 en 36 voor de som van f. 26.250,-. Niet per woning maar per vier percelen. De beide Groninger landbouwers hadden rustig de kat uit de boom gekeken en een goede geldbelegging gevonden.

De eerste jaren zouden er zeker geen belangrijke voordelen resulteren. Vooral toen verscheidene percelen leeg bleven en eerst langzamerhand bewoning volgde. Daarbij bleven de huurprijzen vele jaren stabiel en kwam daarin eerst na de oorlog verandering.

Toen begon ook de eerste verkoop tot stand te komen.

Maar zover zijn we met ons verhaal nu nog niet gekomen.

We schakelen dus nog in de "achteruit" en en willen eerst eens over de schuttingen een kijkje nemen bij de

BUREN VAN TOEN.

Op nummer 40 woonde een jong echtpaar met een jongetje van zo'n jaar of drie en een oma. We leefden in de jaren, dat de nationaal socialistische onder Hitler het ene land na het andere onder de voet liepen. Maar weinigen dachten er aan, dat ook Nederland eenzelfde lot beschoren zou kunnen zijn.

De burens van nummer 40 uit die eerste jaren, dat we met ons toen jonge gezin op nummer 42 woonden, bleken rasechte aanhangers van Hitler. De oma repeteerde de hele dag voor het kleine kereltje de toen gangbare kreet "Sieg heil". Gangbaar dan voor mensen, die het heil uit het oosten verwachtten.

We dachten niet dat de "buurman" de één of andere baan had, maar dat het gezin leefde van kamerverhuur aan studenten of lieden die daarvoor wilden doorgaan. Omdat wij nimmer enig contact hebben gehad bleef het op zulke punten veelal een raadsel.

Overdag was het nogal rustig, maar de herrie begon des avonds, dan werd de voorraad flessen alcohol, die op het balkon was opgeslagen, snel kleiner.

Laten we volstaan met deze weinige bijzonderheden en nog herinneren aan een nacht toen er maar steeds erg druk werd gelopen. De oma met het kleine kereltje hadden we de dagen vooraf gaande aan dat nachtelijk geloop niet meer opgemerkt en we hadden ons ook niet gerealiseerd, wat de uitdrukking "met de noorderzoon vertrekken" eigenlijk betekende. Toch waren we daar in de slaap getuige van.

De volgende ochtend kwam de zaakwaarnemer ons reeds vertellen, dat het "nazi-gezin" met een grote huurschuld was vertrokken.

Over de burens op nummer 44 memoreren we slechts, dat die geen hindernis veroorzaakten, wel ergernis. Tijdens de hongerwinter pilde hun vuilnisemmer uit van de lege blikjes delicatessen; na "dolle dinsdag" waren ze spoorloos en in de laatste dagen voor de bevrijding kon men de "buurman" in een Duits uniform zien lopen. Geen prettige herinnering.

Maar dan hebben we in de herinnering wel een flinke sprong voorwaarts gemaakt.

Dus aangenamer zaken eerst. Daartoe behoort zeker de grote dahlia-kwekerij van de familie Ballego achter de Fagelstraatwoningen oneven zijde, waar nu de koopwoningen van makelaar Proper zijn gekomen.

De bewoners aan de oneven zijde hadden hier een juweel van kweekkunst "voor" de deur en genoten er dan ook volop van. Diep tragisch was dat onbekende vandalen van toen enkele zeldzame nieuwe soorten hebben vernield.

Waar nu de percelen 22 en 22a zijn gevestigd behoren niet tot de oorspronkelijke bouwplannen van de Fagelstraat. Dit was aanvankelijk een open vak en gaf toegang tot een open ruimte achter de toenmalige tuinen. De bedoeling was om daar een soort garagebedrijf te vestigen, zoals we nu aan de Van Oldenbarneveltstraat kennen. Wat de reden is geweest, dat het bij denkbeelden is gebleven, weet de schrijver van dit verhaaltje ook niet. In ieder geval bleef het bij denkbeelden dan wel bij plannen. Het geld zal in ieder geval een grote rol hebben gespeeld, zoals we dat hebben leren kennen uit de bouwrij aan de even zijde van de Fagelstraat.

Maar misschien mankeerde het in die zeventiger jaren ook aan automobielen. Toen onze kinderen nog klein waren stond er geen enkele auto geparkeerd. De kinderen konden er zonder gevaar spelen en ze deden dit vol overgave.

De kinderen hadden geen of weinig hinder van het rijdend verkeer. Verder was de strook grond evenwijdig aan de Van Ledenberchstraat geheel onbebouwd en vormde één grote zandkuil, overgebleven van de bouwerij aan de Fagelstraat en Van Ledenberchstraat. Direct daarop kwam men in de Leidse Hout met de toen mooi schone plasvijver.

Wat er aan rijdend verkeer door de Fagelstraat kwam bestond uit fietsen en handwagens, die geduwd moesten worden.

Zo kwam de melkman door de wijk met een zware duwwagen, waarop twee glanzend koperen ketels met kraantje waren geplaatst. Het was zwaar werk om zo'n wagen voort te duwen en vooral het op gang brengen na het bedienen van iedere klant vereiste veel inspanning.

De bakker kwam per transportfiets. Voorop een grote mand met de verschillende soorten brood. Het was een ware kunst om met zo'n topzware fiets door de straten te laveren. In onze Fagelstraat waren geen winkels. Die waren of kwamen in de Van Oldenbarneveltstraat en Johan de Wittstraat. Met uitzondering van het woonwinkelhuis annex postagentschap van de familie Spoor zijn alle winkelbedrijfjes in de loop der jaren verdwenen.

Dat er een ondernemer met groenten en fruit door de wijk kwam was zeer afwisselend. Dan weer wel, dan weer niet. Dichtbij hadden we in Oegstgeest de Kempnaerstraat met tal van winkels en daar werd door de Fagelstraters, wanneer dit nodig was, een goed gebruik van gemaakt.

Van enige coördinatie der leveranciers was in de eerste jaren dat wij er woonden geen sprake. Een bakker had in onze straat anderhalve klant. Er waren diverse venters met melk en er waren de buurtwinkels. De concurrentie was vaak scherp en het bestaan moeilijk.

Lieden die met een zware huurschuld met de noorderzon vertrokken zullen ook in de buurtwinkels niet alles hebben betaald. De welvaart was maar betrekkelijk.

Toch hebben wij er van meet af aan prettig gewoond, de aller-eerste periode dan niet meegerekend.

En ook later kwamen er dieptepunten, zoals de oorlogsjaren.

Doch laten we dit nog even in de pen tot een volgende Raadsheer.

(Wordt voortgezet)

N.A. van den Toorn

P.S. De gegevens over de bouwerij, koop en verkoop van de percelen aan de evenzijde Fagelstraat zijn ontleend aan het kadaster te Leiden.

1989

Herfsttij der Raadsherenbuurt
Eerste buurtfeest 16 september 1978

De drie gratiën
Buurtfeest 2 september 1979

April 1989: Twee foto's uit het buurtleven in de jaren zeventig,
afgedrukt in een jubileum-krant voor 10 jaar Vereniging Raadsherenbuurt.

Van het trottoir

Vandaag heb ik mijn computer, die nog steeds niet helemaal hersteld is van een gemeen Taiwanees virus, maar eens gevraagd, hoe het staat met de familie Harderaes. Sinds daar niets over werd vermeld in de vorige Raadsheer, deden er de vreemdste geruchten de ronde over deze familie Dwarsdoorsnede. Zo zou, naar verluidt, Karel zijn huis te koop hebben gezet en een bod hebben gedaan op een leegstaande zeevaartschool, zou Martha de auto hebben willen wegdoen en op het allerlaatste moment anders besloten hebben, aangezien het vervoer per fiets van milieuvriendelijke melkflessen wel wat erg problematisch werd en zij nog steeds niet helemaal is bekomen van een ongewenst ritje in een voetbaltrein, en zo zouden Philip en Marieke per dag wel een keer of zes de kindertelefoon bellen, aangezien hun ouders even zo veel keren dagelijks elkaar naar het leven staan.

Welnu, wij kunnen alles categorisch ontkennen. Behalve een deel van het laatste. Het rommelt in het huwelijk van de Harderaesjes. En dat komt zo: Karel heeft gepoogd een politieke loopbaan te starten, hetgeen hem in conflict heeft gebracht met zijn wettige echtvriendin en ongeveer de rest van vrouwelijk Nederland. Om een lang verhaal kort te maken: Karel had zich kandidaat gesteld voor een zetel in de Leidse gemeenteraad, voor de PvdA. Omdat hij als passief lid maar weinig naamsbekendheid genoot binnen de linkse Leidse gelederen, heeft hij als een razende aan de weg staan timmeren. Nou raasde het verkeer harder dan Harderaes timmerde, maar wellicht dat u de billboards hebt gezien die hij in elkaar heeft gehamerd. Twee triplex borden hielden onder het motto: "samen staan we sterk" twee portretten van Karel en elkaar overeind en vielen samen om bij windkracht 4.

Een andere activiteit was het schrijven van een stukje in het clubblad van de Leidse afdeling. Nou, dat heeft hij geweten. Sterker zelfs: het heugt hem nog steeds. Hier komt het stukje dat Karel Harderaes schreef in het orgaan van de Leidse PvdA en dat alle vrouwen van de Raadsherenbuurt een verhuizing doet overwegen.

[... en na een kort intermezzo over vrouwenemancipatie....]

Karel Harderaes (2)

De spanning in het gezin Harderaes is thans om te snijden, er hangt geweld in de lucht, naast de dioxine uit de vuil-verbranding; de sfeer is zo onaangenaam, dat de burens aan beide kanten overwegen te verhuizen (naar eigen zeggen krijgen ze thans meer dan drie ton voor hun woning, maar als belangstellenden lucht krijgen van... afijn, ze zien maar) en er schijnen loopgraven aangelegd te zijn in de huiskamer, nog dieper dan de zitkuilen uit de zestiger jaren.

Ziezo, tot zo ver mijn verslag, en laat niemand meer zeggen dat hij niet weet, waarom de PvdA het zo slecht heeft gedaan in Leiden. En Karel Harderaes zal, naar wordt verwacht, de geschiedenis ingaan als de Leidse Walter Etty, of was het Walter Mitty?

Gerard Schelvis

Tien kleine engeltjes

Tien kleine engeltjes kwamen de kerstman tegen.
Eentje ging er met hem mee,
toen waren er nog negen ...

Negen kleine engeltjes zongen een kerstliedje, héél zacht.
Een kreeg de kriebel in zijn keel,
toen waren er nog acht ...

Acht kleine engeltjes wilden door 't luchtruim zweven.
Een botste met een vleugeltje,
toen waren er nog zeven ...

Zeven kleine engeltjes kregen engels les.
Eentje deed zijn huiswerk niet,
toen waren er nog zes ...

Zes kleine engeltjes gymden in hun blote lijf.
Een werd er snipverkouden van,
toen waren er nog vijf ...

Vijf kleine engeltjes wilden de kerstboom sieren.
Een viel er van een hoge tak,
toen waren ze met z'n vieren ...

Vier kleine engeltjes lagen vroom op hun knietjes.
Maar eentje sloop er stiekum weg,
toen waren ze met z'n drietjes ...

Drie kleine engeltjes aten een kransje bij de thee.
Een was te gulzig, kreeg de hik,
toen waren er nog twee ...

Twée kleine engeltjes hinkelden ieder op een been.
Een vond het spelletje niet leuk,
toen was er nog maar één.

Eén klein engeltje was zo alleen en naar.
Hij zocht de andere negen op,
zo kwamen alle tien weer vrolijk bij elkaar.

Gera Jansma-Van Schouwenburg

December 1990: Kerstgedicht.

1990

En fantastisch concert

Op 13 april 1991 voltrok zich ten huize van de familie Bullens reeds een proloog op het Holland Festival. Ruim 25 uitvoerenden zorgden in de zonnige avonden voor een culturele manifestatie van de eerste orde. Een keur aan muzikale meesterwerken werd op onnavolgbare wijze vertolkt door jonge mensen die op weg naar het concertpodium daartoe even aangewipt waren op Fagelstraat 38 en de toehoorders in de ban brachten van hun meeslepende virtuositeit. De concertzaal barstte bijkans uit haar voegen, want heel muziekninnend Leiden gaf acte de présence en zette het geheel extra luister bij. In de pauze werd er op het zonneterras van de cultuurtempel een levendige discussie gewijfd aan het gebodene.

Bijzonder opvallend was de constante kwaliteit van de artistieke prestaties. Even sprankelend als een Russian Fantasia van Portnoff op de viool van Thomas Thissen klonk het Ibeltje Kriebeltje van Claartje Onderwater en Carlijn van Riel, net zo eigenzinnig als Doedelzakspeler van Thompson (Nikki Vader op de piano) klonk de interpretatie van Kortjakje op de blokfluit van Atse Buurman.

Eigenlijk zouden we iedereen eervol moeten vermelden. Dat doen we dan maar.

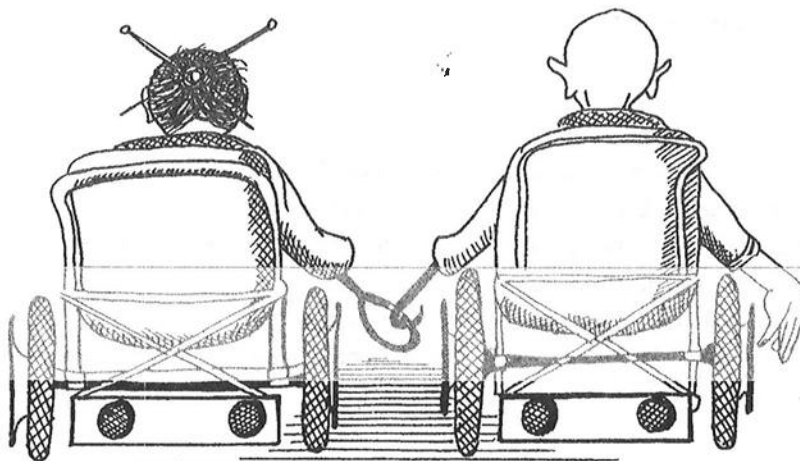
Onwijs gaaf

Op 13 april was er thuis bij Lottie, Jessie en Joost Bullens een muziekfeestje. Wel 25 kinderen konden daar voor elkaar en voor grote mensen muziek maken. Iedereen deed het hartstikke gaaf. Heel veel kinderen, allemaal wel, hadden hard geoefend en het lukte heel goed. Er waren zeer veel verschillende instrumenten: dwarsfluit, blokfluit, cello, piano, viool, vedel (een soort viool). Iedereen vond het erg mooi en het klonk ook goed. Het was druk in het huis van Lottie. Er waren veel mensen in de kamer. Zij zaten overal: op klapstoelen, kruijtes, banken en op de grond. Alle kinderen hebben heel aandachtig geluisterd en vonden alles prachtig. In de pauze speelden ze tikkerij in de tuin. Ook was er lekkere limonade en waren er hapjes voor iedereen. Grote mensen deden er bijna niet mee. Dat was maar goed ook, want die kunnen het lang zo mooi niet, lijkt me. Af en toe moest je wel even lachen als er iets niet helemaal goed ging of als iemand eerst zijn moeder moest oppellen of zo. Toen het afgelopen was, was iedereen tevreden. Daarom moet er volgende keer maar weer zo'n leuk concert komen met een heleboel kinderen, lekkere drankjes en koekjes. Hieronder zie je wie er allemaal aan het concert mededen:

1. Joost Bullens, dwarsfluit	C. Saint-Saens, le Carnaval des animaux: le cygne.
2. Vera Jansen, cello	Schwabentanz, Springtanz, Country Gardens.
3. Tessa Schelvis, blokfluit	Michel Blavet, menuet
4. Nikki Vader, piano	uit John Thompson deel 2: Naar school, De trombonespeler, De doedelzakken, e.a.
5. Simone Visser, blokfluit	Boismortier, drie ganzen, vite.
6. Sarah Feiterabend, piano	Een moeilijk raadsel, Alles blij maakt de mei, The pink parasol, quatre main (met Frieda).
7. Lottie Bullens en Jasmijn Thissen, twee violen	L. van Beethoven, Russian folksong.
8. Vera en Lonneke Jansen, cello en piano	Victory march, menuet, Davy-Davy, Rigaudon.
9. Nicole Visser, blokfluit	Menuet
10. Nicole Visser en Tessa Schelvis, blokfluit	Gardener, Harlequin.
11. Claartje Onderwater, piano	William Gillock, Summertime Polka.
12. Claartje Onderwater en Carlijn van Riel, piano en blokfluit	Altijd is Kortjakje ziek, Ibeltje Kriebeltje.
13. Elisa Goudriaan en Anna Benjamins, viool en piano.	J.S. Bach, menuet; R. Schumann, Soldiers March; J.S. Bach, Menuet.
14. Atse Buurman, blokfluit	Jimba, Jimba; Kortjakje, Aarendslaber.

PAUZE PAUZE PAUZE PAUZE

1991

Ouderenmiddag: gezellig!

Op 4 maart j.l. heeft er in de Woutertje Pieterseschool een bijeenkomst plaats gevonden, waar de ouderen uit de Raadsherenbuurt, de Vogelwijk en het Boerhaavekwartier elkaar konden ontmoeten. Het was een zeer geanimeerde middag, waar ongeveer 40) ouderen uit onze en de andere buurten aan deelnamen.

De middag was georganiseerd door de werkgroep "Ouderen achter de spoorlijn" in samenwerking met de stichting Ouderenwerk in Leiden.

De deelnemers werden ontvangen door Marjan Boer, die in een korte inleiding een presentatie gaf van de werkgroep en van de stand van zaken, wat betreft de voorzieningen voor ouderen in onze buurten. Het zit er voorlopig niet in, dat er een wijkcentrum komt met voorzieningen voor ouderen.

Vervolgens werd het woord gevoerd door Marieke van Schie, die huisarts is in onze wijk. Zij belichtte de problemen van ouderen, gezien vanuit haar ervaring als huisarts en kwam met heel praktische raadgevingen en oplossingen.

De aanwezigen werden door de werkgroep goed voorzien van koffie en koek en kregen verder ruimschoots de gelegenheid met elkaar van gedachten te wisselen en van elkaars ervaringen te leren.

Zoals gezegd was het erg gezellig, mede omdat vele ouderen elkaar wel kenden.

Ondergetekende was namens de werkgroep ouderenhulp van de buurtvereniging aanwezig.

Rob Grootenhuis

April 1992: Verslag van een middag over ouderenhulp.

1992

TRANSSIBERIË-REIS (VERVOLG)

Ik voelde me gespannen en wist niet waarom. Was het Marina's aanwezigheid, het in en uitschakelen van intimiteit en afstand, de zorg voor mijn manuscript, de liefdesbrieven, de teksten op ansichtkaarten, de wisselwerking met reisgenoten, de plaagstoten van een klein niersteentje of angst voor het onbekende dat me bezig hield? Het enige dat helpt op zulke momenten is mijzelf aan het werk zetten en dat deed ik, door aan de volgende liefdesbrief te beginnen.

Mijn lieveling,

Nog steeds heb ik de hoop, dat jij als een naakte jonge hinde naast me zult liggen, in een onbekend Chinees bed op weg naar het Terracotta leger. Meesterlijk is de spanning tussen ons die zweeft tussen twijfel en wanhoop, terwijl het land van Khans door ons blikveld schuift.

Ik dank je voor de tedere gunst, dat ik even je borsten mocht aanraken en je in je slanke hals mocht kussen. Schrijf me met het idee dat onze liefde groots maar hopeloos is, maar schrijf vanuit je ziel.

Haar antwoord kwam kort daarop.

Het leven is een mysterie. Je bent hoffelijk in je woorden uit een andere tijd, wat plechtstatig. De gevleugelde woorden zou ik het liefst in dezelfde stijl willen omarmen.

Je dwingt me tot de realiteit. De spanning moet eraf, zoals de kurk van een champagnefles, luister naar de knal.

Ik ben niet verliefd op je.

Laten we samen klinken op de herinnering!

April 1993: Literair getint reisverhaal van Arnoud v.d. Vorst.

1993

1994

JAN BALLEGOPLEIN

Jos Biemans

Op vrijdag 30 september 1994 heeft het garageplein tussen de huizen aan de Van Beuningenlaan, de Van Oldenbarneveltstraat, de Fagelstraat en de Van Ledenberchstraat een naam gekregen: het 'Jan Ballegoplein'. Het plein is vernoemd naar Jan Ballego die tot in de zeventiger jaren een letterlijk en figuurlijk bloeiende dahliakwekerij had op een uitgestrekt terrein dat grensde aan de tuinen achter de Fagelstraat. De onthulling door mevrouw Willy Ballego, in aanwezigheid van haar kinderen, van het naambordje markeert de afsluiting van een belangrijke fase in een project waarin de situatie op en rond het garageplein sterk wordt verbeterd.

Tot voor kort lag er tussen de tuinen van de oneven huisnummers in de Fagelstraat en het plein een langgerekte strook grond braak waarin niet alleen de natuur haar gang ging. De mens heeft die 'wildernis' meermalen als vuil-

December 1994: Naambordje Jan Ballegoplein onthuld. vervolg

Ballegoplein (vervolg)

stortplaats gebruikt. Bovendien hadden vandalen een aantal garages met graffiti ontstert en op sommige plaatsen was het plein enigszins verzakt, terwijl ook de bestrating van de op- en afritten hier en daar vernieuwd moest worden. De situatie was vele omwonenden al jaren een doorn in het oog, niet in de laatste plaats omdat de plek met name voor spelende kinderen niet zonder gevaar was. Toen ook enkele bomen, de iepen voorop, ernstig ziek werden, moest - ook op last van de gemeente - worden ingegrepen.

Het was duidelijk dat de verbetering van de omstandigheden flink wat kosten met zich mee zou brengen. De verkoop van een deel van de braakliggende grond bood perspectief. Toch bleek het niet eenvoudig voor de betrokken partijen om snel tot zaken te komen. De belangstelling bij bewoners van de aangrenzende huizen in de Fagelstraat om hun tuin wat te verlengen, was natuurlijk groot. Anderzijds hebben de eigenaren van de garages vanzelfsprekend vooral gelet op de toegankelijkheid van de boxen en de overzichtelijkheid van het plein. Uiteindelijk is aan de bewoners van negen huizen een strook grond van ca. 4 meter diepte (of minder) verkocht. Tegelijkertijd hebben de betrokkenen officieel een erfdienstbaarheid gevestigd, o.m. inzake het recht van uit- en overpad over het garageplein plus de op- en afritten (samen immers een privé-terrein).

Het is begrijpelijk dat enkele andere Fagelstraatbewoners zeer teleurgesteld zijn over dit resultaat. In hun ogen had ook hun tuin verlengd kunnen worden. Te hopen valt dat zij niettemin enigszins profijt zullen hebben van de nu al verbeterde situatie op en rond het plein. Bovendien is het project nog niet afgerond. De aanblik van de garages zal nog worden verbeterd door de graffiti te verwijderen en de garagedeuren over te schilderen. De belangrijkste winst die geboekt is, is echter van immateriële aard. De atmosfeer is opgeklaard en de contacten tussen de verschillende 'partijen' zijn weer goed. Verwacht mag worden dat alle omwonenden en de gebruikers van de boxen voortaan in pais en vree met elkaar kunnen omgaan. De constatering dat er na soms moeilijke tijden toch iets moois is opgebloeid rond het plein, zou ook Jan Ballego plezier gedaan hebben.

BEVRIJDINGSFEEST IN DE FAGELSTRAAT, MEI 1945

Francine van Dijke
Fagelstraat

1995

Vijf mei, einde van de vreselijke wereldbrand en voor Nederland het al zo lang gehoopte einde van de Duitse bezetting. 't Was vreemd: toen je via de radio - die je zorgvuldig verstopt had - van de capitulatie hoorde, kon je dat niet meteen verwerken. Je kon niet van het ene op het andere uur zomaar 'omschakelen'. Wij, in huis, keken elkaar wat verdwaasd aan! De kinderen liepen echter al hossend en zingend door de straat!

Ik vertelde al: de radio was veilig opgeborgen.

Vele zaken werden destijds gevorderd, b.v. dekens. Je bracht dan natuurlijk het oudste en meest versleten exemplaar naar de lokatie die daarvoor was aangewezen. Zo b.v. ook koper, wat ze nodig hadden om granaathulzen van te maken. Wij hadden zogenaamd niets. Een oom van mij woonde in Scheveningen aan de duinrand. Hij had daar alle koperen voorwerpen begra-

ven. Het kwam er weer pico bello uit te voorschijn.

Ook fietsen werden onverwachts 'opgehaald'. Een SS-er bonkte en trapte tegen de deur. Ik schrok me wel wezenloos, want als hij ze zou vinden - ze waren verstopt achter schotten op de zolder - dan was ik wel mooi de sigaar geweest.

Maar ik zou schrijven over de bevrijding en het feest.

Op de 5de mei gingen velen uit de straat met bloemen op het trottoir van de Rijnsburgerweg staan om onze Canadese bevrijders te begroeten. Er kwam echter niemand opdagen. Dat duurde nog enkele dagen. Maar toen was het enthousiasme enorm! Jonge meisjes werden in de jeeps gehesen. Ze hingen als klitten om de nekken van die jongens. Die vonden het natuurlijk ook een feest om die zachte meisjesarmen om hun hals te voelen, want dat was ook voor hen

iets uit lang vervlogen tijd.

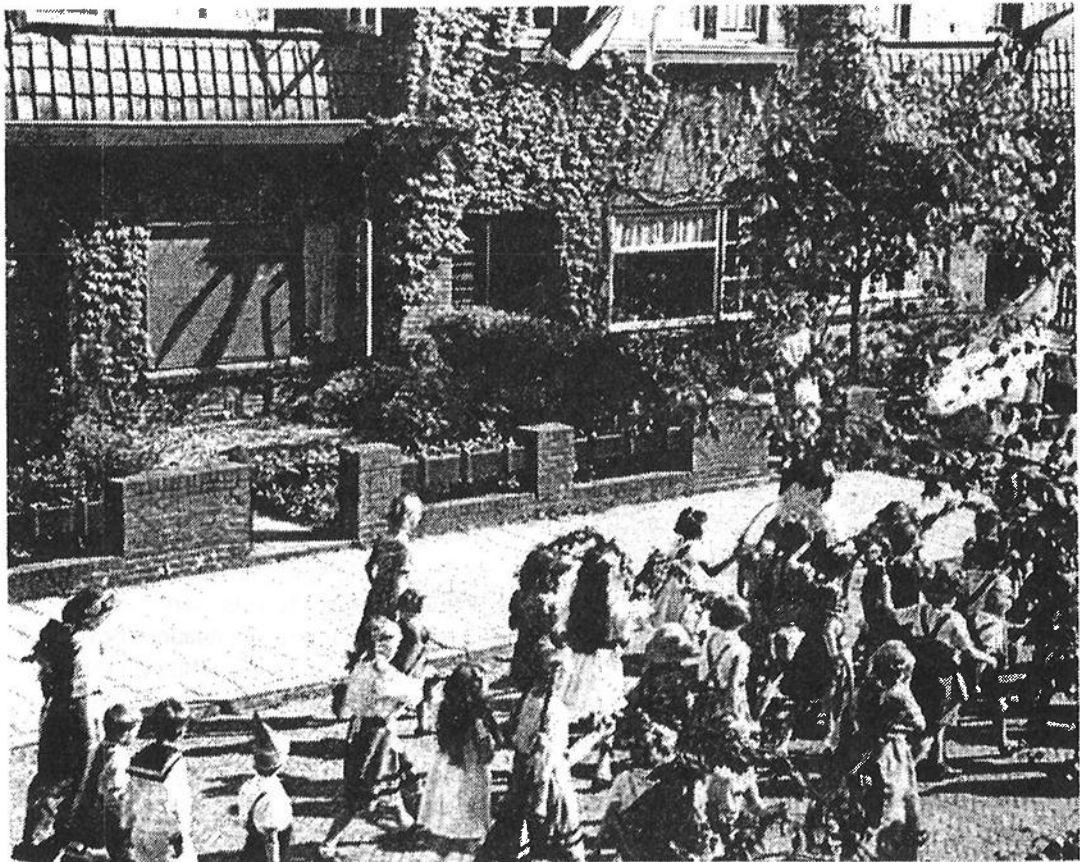
Ze werden gelegerd in het bos van Poelgeest. De officieren in het kasteel, de manschappen in het bos in tenten.

In alle straten werden daarna feesten georganiseerd. Het zal zo omstreeks de 10de mei geweest zijn, toen we een grandioos feest vierden in de Fagelstraat, georganiseerd door de heer Kleibrink (later tot ereburger van Leiden benoemd). 's Middags spelletjes en rondedans voor de kinderen, die allemaal verkleed waren. 's Avonds voor de volwassenen. De heer Kleibrink vertoonde een prachtige natuurfilm, door hem zelf gemaakt over de zee en het strand en wat daar allemaal aangespoeld was, zoals houten balken, oude manden, schelpen, wier, kwallen, enz. Hij had een groot wit laken gespannen, dwars over de straat en daarop werd de film geprojecteerd.

Na afloop vuurwerk, natuurlijk van de firma Kat (van de oom van Christiana Kat, die nu weer in haar ouderlijk huis in de Fagelstraat woont). Maar vanwege het geknal dat dit gaf zei de commandant van de Canadese legereenheid tegen drie onderofficieren: "Gaan jullie eens kijken wat er aan de hand is in de buurt, want er wordt geschoten." Nu, die rolden in het dolle

feest en dansten mee. Één ervan werd een vaste vriend van Toekie Hoekstra (waar Jan Wolkers ook al in zijn jonge jaren smoorverliefd op was!). Zij was dan ook een frisse leuke meid om te zien. We kregen ook nog een consumptie aangeboden. Die bestond uit een glas ... MELK!! Die Canadezen lachten zich krom. Één zei: "Dat heb ik sinds ik baby was en bij mijn moeder dronk niet meer geproefd".

Doodmoe rolde ik in bed. Maar mijn man bleef nog en bracht in de nacht een Canadese sergeant mee. Hij maakte me wakker en zei: "Kom, sta op en kleed je vlug aan, want we hebben bezoek!" Tot in de vroege uurtjes gebabbeld. Ook hij bleef een trouwe vriend. Bij het afscheid kregen we een geweldig geschenk aangeboden, n.l. een kleine tank die geheel op schaal was nabouwd van de originele legertank (de Valentine-tank) door één van zijn vrienden. Hij was te zwaar om mee naar Canada te nemen bij hun al zware package. Zodoende kreeg m'n zoontje dit als 'speelgoed'! Hij heeft als mascotte steeds voorop de tank gestaan en werd iedere dag 'gezegend' door een fles wijn over hem uit te gieten. Hij heeft de hele Italiaanse veldtocht overleefd. Je zou er bijgelovig van worden! Die mascotte bezit mijn zoon nog steeds. Hij staat als 'pronkstuk' op zijn piano.

Mei 1945: kinderen vieren de bevrijding en trekken in optocht door de Fagelstraat

1996

BERNARD STÖXEN: NIEUWE GASTHEER THEEHUISJE LEIDSE HOUT

Johanniek van der Molen

De vaste bezoekers van de Leidse Hout viel het direct op: het theehuisje is de hele dag open, de hele week door. Je wordt niet meer teleurgesteld als je denkt daar je wandeling even te onderbreken voor een consumptie.

We praten daarom met de gastheer, Bernard Stöxen, die sinds een paar maanden de nieuwe huurder is van het theehuisje.

De lezer van De Raadsheer wil vast twee dingen weten: wie is Bernard Stöxen en wat zijn z'n plannen met het theehuisje?

Bernard, inmiddels halverwege de veertig, steekt van wal:

"Ik ben geboren boven het hoedenhuis in de Breetstraat. Mijn vader had de Rijnlandse Kunstgieterij. Daar werden bronzen beelden gegoten. Bijvoorbeeld de beelden van het gerestaureerde Plein 1813 in Den Haag. Mijn moeder was edelsmid en schilderde. Dat was dus best een kunstzinnige achtergrond. Zelf had ik vooral interesse in muziek; en in organiseren. Ik was amper zestien toen ik regelmatig 'underground'-avondjes op touw zette. En in 1967 hield ik een handtekeningen-actie om in Leiden net zoiets te krijgen als wat Paradiso in Amsterdam was: een podium voor pop-muziek. Bij die gelegenheid heb ik Pink Floyd in de Stadsgehoorzaal kunnen laten spelen!

Samen met Jan Boer (nu Het Kijkhuis) en Buck Goudriaan (van het recente boek over Leiden in W.O. II) heb ik toen het Kreatief Centrum opgericht, wat later het Leids Vrijtijds Centrum werd. Het was de tijd van burgemeester Visch.

Voor Hitweek ging ik LP's (Langspeel Platen voor de gramfoon; red.) importeren, die voor een lagere prijs dan gebruikelijk verkocht konden worden. Later ging ik zelf LP's importeren. En ik werd manager van de popgroepen 'The Dream' uit Tiel en 'The Spirit of St. Louis' uit Leiden.

Begin jaren tachtig begon ik in de Pieters-

kerkkoorsteeg het Café chantant 'Scarabee'. Daar was altijd veel muziek en veel aanloop. En ik deed er nog van alles bij. Zo richtte ik samen met Henk de Bruin het Nationaal Brandweermuseum in, in Hellevoetsluis. En ik maak al meer dan twintig jaar koppakkingen voor old-timers.

In 1986 richtte ik, toen de gemeenteraadsverkiezingen er aan kwamen, de partij 'Leiden weer gezellig' op. Dat was uit onvrede met het toenmalige beleid van de gemeente. Het Pieterskerkplein werd autovrij gemaakt en de sluitingstijden voor de horeca werden aangescherpt. Het was een actie met een knipoog en ik had nooit verwacht dat ik nog in de raad zou komen ook.

In 1993 ben ik opnieuw getrouwd. In dat jaar heb ik ook Scarabee verkocht. Inmiddels heb ik een dochtertje van twee. De laatste jaren heb ik gebruikt om de batterij weer op te laden en van m'n gezin te genieten."

En je plannen?

"Om te beginnen: we zijn altijd open.

Nu hebben we nog een kleine kaart, een hapje en een drankje. Maar samen met de gemeente worden binnenkort verbouwingsplannen uitgevoerd, waardoor ik een volwaardig restaurant met plaats voor 65 mensen kan bieden. Er komt een nieuwe keuken, isolatie, nieuwe electriciteit, aardgas. En wat heel belangrijk is: er komt buitenverlichting langs de hertenkamp.

Deze zomer zullen we tot in de avond open zijn, behalve wanneer er feesten en partijen worden gehouden.

Wat ik wil is een goede samenwerking met de gemeente, met de ambtenaren die in en voor de Leidse Hout werken. En met de Vereniging Vrienden van de Leidse Hout.

En ik ga optredens organiseren. Noteer maar vast: op 2e pinksterdag komt Rosa King!

Wat ik nog zoek zijn mensen die op woensdag- en zaterdagmiddag poppenkast kunnen spelen."

IN, OM EN BOVEN LEIDEN

Vlieglawaai

De Commissie Geluidhinder Schiphol signaleert in haar Jaarverslag over 1995 dat het aantal klachten opnieuw is toegenomen.*

Interessant zijn vervolgens de reacties in de kranten. Een oud-gezagvoerder wijst er in de NRC van 5 sept op dat veel vliegtuigen door de verkeersleiding van Schiphol veel te vroeg naar de minimale naderingshoogte worden geleid. Een andere brievenschrijver weet te melden dat er een soort van zwarte lijst bestaat van vliegmaatschappijen die met verouderde en zeer lawaaiige toestellen vliegen. Pikant is dat de Commissie Geluidhinder dat wel weet, maar aan geheimhouding gebonden is en daarover in het Jaarverslag niets zegt. Het is weer raak 's ochtends vroeg. 'Ben je ook wakker gevlogen door al die vliegtuigen?' hoor ik bij buurtgenoten om me heen. De Ver.Milieudefensie heeft zondag 27 oktober uitgeroepen tot bezinningsdag voor het milieu en pland een blokkade met ballonnen. De Leidse GGD heeft eerder dit jaar een telefonische enquête gehouden onder de inwoners van de Leidse regio. Daaruit kwam onder meer naar voren dat geluidsoverlast van vliegtuigen hoog scoort op de lijst van zaken die de leefbaarheid bedreigen.

* Het **klachtenbureau** van de Commissie **Geluidhinder Schiphol** is 24 uur per dag bereikbaar onder nummer (020) 601 5555.

Stationsgebied

In de vorige Raadsheer noemde ik de de voorgenomen naamsverandering van het Terweepark in Bargelaan. In het Leids Jaarboekje 1995 is een artikel van Jolanda Hendriksen en W. Hijmans verschenen, gewijd aan de Leidse hoogleraar anatomie en embryologie J.A.J. Barge. In september 1940 maakte Barge in een collegecyclus de studenten duidelijk dat de nationaal-socialistische rassenleer geen bestaansrecht had. De schrijvers merken op dat de in 1952 overleden hoogleraar een van de weinigen binnen het universitaire milieu was die 'intellectueel verzet' pleegden tegen de Duitse bezettende macht. [W. Hijmans, zelf oud-student van Barge, maakte de redactie op het artikel attent, n.a.v. onze vorige Raadsheer.]

Lantaarnpalen

Sommige bomen in de buurt lijken veel last te hebben van grondwerkzaamheden in de straat. Er zijn voor de zomervakantie water- en elektriciteitsleidingen vernieuwd en op dit moment is men volop doende de bekende groene lantaarns te vervangen. De iep langs het Rozenpleintje die in het voorjaar al slecht in blad zat, is nu tot op de stam van zijn takken ontdaan. Het is niet goed duidelijk of er van de kant van de gemeente Leiden voldoende aandacht bestaat voor deze mogelijke ondergrondse conflicten.

Bij de vervanging van de lantaarns gaat het er vreemd aan toe. Palen die je langs een snelweg verwacht verrijzen in de Johan de Wittstraat. In de Fagelstraat zijn de nieuwe palen wel van dezelfde grootte als de oude vertrouwde groene exemplaren. Alleen het aantal is wat opgevoerd. Hoe sterk de aanblik van de Raadsherenbuurt zal veranderen, valt nu nog niet goed te beoordelen. (zie ook 'Nieuws van het bestuur')

Zeldzaam: twee lantaarnpalen pal naast elkaar

1997

Thema: huisdieren**POES TESSA****Fons Vernooij, Fagelstraat 53**

Eenentwintig jaar oud. Binnenkort, over een week of twee, is het zover. De oudste kat in de Fagelstraat en misschien wel in de Raadsheerenbuurt. Ze is klein en nooit groot geweest. 'Wat een leuk jong katje' hoorden we vaak. 'Hoe oud is ze?'

Misschien heeft u haar nooit gezien, dat kleine lappenkatje van nummer 53. Dat kan, want ze komt nooit meer buiten, ten minste niet voor op straat. Niet meer, sinds ze boven in de Larix heeft gezeten, omdat een hond op haar afstoot. Veilig boven in de boom wachtte ze tot die hond weg was, maar toen durfde ze er niet meer uit. 'Die komt vanzelf wel', troostte ik mijn dochters, 'Ik heb nog nooit een katten-geraamte in de boom gezien'. Maar dat hielp niet en ik moest een lange ladder lenen om Tessa vrij baan naar beneden te geven.

Ze is trouwens altijd al erg voorzichtig geweest. Daar dankt ze haar hoge leeftijd aan, denk ik. Vroeger bij mijn ouderlijk thuis was dat anders. Een drukke weg voor de deur, de spoorbaan vlak achter ons huis en een duivenmelker twee huizen verder. Ik kan mij menig katje herinneren. Eéntje klapperde altijd aan de brievenbus als ze naar binnen wilde. Een schatje, maar ja op een dag was dat ook voorbij.

Poes Tessa had ook zo haar truc om 's avonds binnen te komen. Dan klom ze door de klimop naar boven en ging op het kozijn voor een van de ramen zitten. Het probleem was alleen om

het raam open te krijgen zonder haar van het kozijn af te vegen. De kunst was om snel een ander raam open te gooien voordat ze het in de gaten had en naar dat andere kozijn sprong. Gelukkig ging dat meestal goed.

Vroeger hadden we een luikje in de achterdeur, reuze handig. Dan kon ze zelf naar buiten. Maar na verloop van tijd bleek dat de kat van een van de burens het ook ideaal vond. Die was groter dan Tessa en achtervolgde haar midden in de nacht tot op de overloop. Dan kwam Tessa voor vijf gesloten deuren te staan en zag geen andere uitweg dan een rauwe oerschreeuw te slaken.

Dus kwam er een schuifje achter het klapdeurtje zodat we ongestoord konden slapen, als we het schuifje niet vergaten. Na de verbouwing kwam daar een eind aan. De nieuwe deur bleef hermetisch dicht en juist op dat moment realiseerde Tessa zich dat klimop niet voor niks zo heet.

Nu is de energie weg en haar lichaam stijf. Ze is al jaren op een nierdieet en laat het vlees en de vis op het aanrecht staan. Niet omdat ze het niet wil, maar omdat ze niet meer op de aanrecht kan springen. Zelfs de stoel is te hoog en dus miauwt ze de hele dag om assistentie. Tijd voor euthanasie? Nog niet. Pas als ze spontaan omvalt, is het leven kat-onwaardig, denken wij. Af en toe zie ik haar wankelen, dan houd ik mijn adem in en denk: 'Nee, gelukkig, deze avond haal je nog wel'.

BUURTBERICHTEN

Geboren

- Op 3 oktober 1998 werd Jeroen Martijn geboren, zoon van Els Roelofs en Maarten Hijzelendoorn, broertje van Merel, Fagelstraat 28

Overlast

- Elke avond en nacht van dinsdag op woensdag is het raak: de vuilcontainers worden naar de ophaalplek gereden. Je

kunt het aantal stoeptegels dat overbrugd wordt tellen als je een slaapkamer aan de straatzijde hebt.

Wist u dat de minicontainers eigenlijk pas op de dag van ophalen op straat gezet mogen worden?

PRIKBORD

● Oude huisaccessoires gezocht

Ik ben op zoek naar diverse "accessoires" die - ruwweg - tussen 1930 en 1960 in huizen in de Raadsherenbuurt zijn aangebracht. Te denken valt daarbij aan lichtschakelaars, stopcontacten, deurbellen, raamboompjes, espanjoletsluitingen van tuindeuren, glas-in-lood-ruiten, trapleuningensteunen en (wc)stortbakken. Heeft u dit soort zaken van een verbouwing overgehouden en zonder duidelijke bestemming op zolder liggen? Een aantal daarvan wil ik graag van u overnemen. Jac Peeters, Johan de Wittstraat 20, tel. 5175898

● Woonruimte gezocht

Wij zoeken woonruimte in de omgeving van de Leidse Hout voor korte (ca. 1 jaar) of langere tijd. We denken aan huurwoningen, huuretages of het bewonen of huren van een woning waarvan de eigenaren tijdelijk niet aanwezig zijn (bijv. i.v.m. verblijf in het buitenland). Jan Reinout Deketh en Marina Giezen, Johan de Wittstraat 1H, tel. 5153036

● Oppasmoeder gezocht

In februari 1999 verwachten Marina Giezen en Jan Reinout Deketh een baby.

Wij zijn op zoek naar een lieve oppasmoeder vanaf mei/juni 1999.

Indien U een oppasmoeder kent of zelf geïnteresseerd bent om 2 of 3 dagen in de week op onze baby te passen zijn wij erg blij wanneer U contact met ons opneemt.

Jan Reinout Deketh en Marina Giezen, Johan de Wittstraat 1H, tel. 5153036

● Te huur aangeboden

Per 1 juni 1999 een kwart garage aan het Ballegooplein. Inlichtingen: familie Schelvis, Fagelstraat 3, tel. 5174439.

● Plaats in peuterspeelzaal

Peuterspeelzaal 't Vogelnest aan de Nachtegaallaan 25 heeft nog plaats voor peuters van 2-4 jaar. Kinderen kunnen 4 uur per dag komen spelen, van 8.30 - 12.30 uur. Inlichtingen: tel. 5170712.

● Informatie-avond Telefonische hulpdienst Leiden e.o.

Op maandag 25 januari a.s. organiseert de Telefonische Hulpdienst Leiden e.o. de halfjaarlijkse informatie avond voor aspirant vrijwilligers. 20.00 uur in Diaconaal Centrum "De Bakkerij" Oude Rijn 44b/c. Meer informatie: tel. 5143578.

Thema volgende R@@DSHEER:

COMPUTERS

De volgende buurtkrant verschijnt omsteeks Pasen. Het thema zal zijn: Computers. In hoeverre heeft de computer uw werk en/of uw vrijetijdsbesteding veranderd? Heeft de computer uw werk makkelijker, moeilijker, boeiender, saaier gemaakt? Heeft u op uw werk en/of thuis een Internet-aansluiting? Surft u vaak op het Internet? Gebruikt u e-mail? Of doet u helemaal niets met computers en wilt u zich het liefst verre daarvan houden? Stuur ons uw (anti-)computer-ervaringen!

En: de redactie overweegt een Raadsheren-homepage op het Internet te openen. Inclusief een email-adressenlijst van Raadsheren-buurtbewoners. Wie wil ons helpen? Bel de redactie van de buurtkrant of email ons: es@nrc.nl.

